

DOMOVINA

Zahaja vsaki petek v tednu. — Dopisi naj se izvolijo pošiljati uredništvu in sicer frankirano. — Rokopisi se ne vračajo. — Za inserate se plačuje 50 kr. temeljne pristojbine ter od vsake petit-vrste po 10 kr. za vsakokrat; za večje inserate, kakor tudi za mnogokratno inseriranje primerni popust. — Naročnina za celo leto 3 gld., m. pol leta 1 gld. 50 kr., za četrto leta 80 kr., katera naj se pošilja: Upravištvu „Domovine“ v Celji.

Nekaj mislij o propadanju liberalne stranke.

I.

Javno in socijalno življenje zadnjih dob, pokazalo nam je mnogo zanimivega in po sedanjem stanju, tudi lahko nekoliko presodimo, kako se bodo razvijale razmere v nastopni dobi. To je očitno, da je sedanjí čas doba prevrata. Ali nas čakajo boljši časi ali slabši, bomo se povprašali? Slovenci in Slovani sploh si bomo odgovorili, ne da bi bili sanjarji, da gotovo v nastopni dobi doživimo boljših let, kakor do zdaj.

Na političnem polju se veselimo poraza in propada do sedaj tako mogočne v Avstriji vladujoče liberalne stranke, in po vsej pravici, zakaj, ta stranka bila nam je ne samo v narodnostnem oziru, nego sploh v vsakem pogledu vedno skrajna nasprotnica, ovirajoča naš naravni razvitek.

Začetek liberalnih nazorov sega precej daleč nazaj v naše stoletje; leto 1848., ki se smatra za začetnico ljudske svobode, je izvestno tudi liberalizmu postavilo temelj.

Svoboda, to je lepa, vzvišena stvar, za katero se je tačas ogrelo na tisoče vrlih, za ljudsko srečo plamtečih src; zlata svoboda ostala je in ostala bo luč, ki vodi najboljše in najbolj olikane moze vsakega ljudstva in časa.

Človeški rod se gibaj prost tujega vpliva in nasilstva, to je gotovo lepa misel in lepo načelo. Liberalna stranka nam pomenja toliko, kakor svobodomiselnost stranka, ne bila bi torej za zaničevati in sovražiti, ako bi sledila pravemu svobodoljubnemu načelu.

V začetku je liberalna stranka v istini bila svobodomiselnost in zato se je tudi oklenilo skoro vse razumnštvo in znanost jo je proslavljala. Toda hitro se je prevrgla. Po načelu je veljala tej stranki prostost v vsakem oziru, posebno tudi, kar se tiče obrtništva in trgovine. Začetkom tega stoletja jele so se te stranke živo gibati, po iznajdbi strojev se je silno razvilo izdelovanje raznih prometnih stvari. Izdelovanje in promet sta zahtevala prostosti in odprave vsakršnih zaprek, kakor carinskih itd. Ako so trgovina, obrt ter promet popolnoma prosti, reklo se je, da bodejo izdelki vsled konkurence boljši postali in ceneji, torej v prid mase prebivalstva. To so bila takozvana „manchesterska“ načela, in teh načel se je liberalna stranka v prvi vrsti poprijela.

Načelo samo na sebi ne bi bilo slabo, misel je dobra, namreč, da se preskrbe ljudstvu dobri in ceni izdelki. Toda to načelo se je silno zlorabilo.

Poprijeli so se ga bogati trgovci in industrijanci ter bankirji, ponajveč židi, in znali so na-se potegniti ves večji promet, seveda sebi v korist. Z velikimi podjetji mala niso mogla tekmovali in polagoma se je veliki kapital polastil skoro vse obrti in vse trgovine. Ljudstvo pa si pri tem nič ni koristilo, ker so izdelovalci sklepali med seboj karteje in določali cene.

Nositelji manchesterskih načel so seveda postali zvesti pristaši liberalne stranke, ker so tam našli svoje zavetje, in tako se je v kratkem času v liberalni stranki združil veliki kapital. Da je pri tem vse, kar je židovsko, sledilo liberalcem, to je samo naravna posledica.

Tako se je preobrnila prvotno svobodomiselnost stranka v stranko velikega kapitala in židovstva.

Jednake razmere, kakor pri nas so bile v drugih evropskih deželah. Vsa pozornost se je povsod obračala na oživiljenje takozvane industrije, druge stranke pa so se zanemarjale, posebno se je jelo zaničevati poljedelstvo ter malo obrtništvo in rokodelstvo. V tem tiči velika napaka, ki je zakrivila, da industrija ni postala človeštvu v blagor, nego v pogubo. Mislili so povsod, da dežela, ki nima razvite industrije, nič ni vredna; to občno teženje po povspesevanju industrije pa je povzročilo, da se je industrija z umetnimi sredstvi oživljala in vzdrževala na škodo drugega prebivalstva in pridelovanja. Industriji in ž njo zvezanemu velikemu kapitalu se je vsled tega tudi priznala prevlada nad drugimi sloji in dovolilo se je temu privilegovanemu stanu, uničevati nasprotno jim življe. Zakoni dajali so prednost velikemu kapitalu in tako je med drugimi tudi postala krivična razdelba narodnega zastopstva v posameznih državnih in drugih zborih.

Da je kapitalizem povsod dobil toliko moč, ni zasluga njega samega; tudi v prejšnjih časih so bili bogatini, pri katerih so si izposojevali kralji in vladarji, a nikdar niso mogli povspeti do tega vrhunca svoje moči, ki jo v našem veku zavzemajo. Iz tega se da sklepati, da v samem bogastvu še ni moč in ako razmere zadnjih časov pregledamo, potrdi se nam to v popolni meri: kapitalizem ni sam na sebi mogočen postal, nego dobil je svojo moč vsled slepe podpore vseh evropskih vlad.

Saj pa tudi živimo v tistem času, ko velike države dolgotrajno delajo in ko manjše celo „na

LISTEK.

Pošten tat.

Ruski spisal F. M. Dostojevski.
(Konec.)

Dolgo je ostal pod posteljo; nazadnje je vendar prikukal ven. Čisto bel je bil od praha; zravnil se je in se vsedel tik mene na okno. Kakih deset minut se ni ganil.

„Ne, Astafij Ivanovič,“ začel je zopet in skočil na noge, „vaših hlač nisem zapil!“ Potrkal si je s prstom na prsi in govoril s tako trepetnim glasom, da sem obsedel na stolu kakor zabiti.

„Odpustite mi, Emeljan Iljič, da sem vas jaz nespametno človek, obtožil tatvine. Hlače naj bodo, kjer hočejo, midva lahko živiva tudi brez njih, saj imava roke. Hvala Bogu, ne bo nama treba krasti... Tudi ne bova nikogar nadlegovala s prošnjami in beračenjem, sama si bova služila kruh.“

Mirno me je Emelej poslušal; ko sem dokončal, se je zopet vsedel. Sedel je celi večer in ni se ganil. V jutru ga vidim zavitega v plašč ležati na tleh — čutil se je tako znižanega, da si ni upal spati v postelji. Od onega časa ga nisem mogel več imeti rad, preziral sem ga. Bilo mi je, kakor da bi me lastni sin okral in

me krvavo razžalil. Emelej je pa pil 14 dnj neprenehoma, napiljal se je do grla — v jutru je odšel in pozno zvečer se vrnil in ne jedne besede nisem slišal od njega. Najbrž ga je v prsih tiščalo in se je hotel sam pokončati. Ko je nazadnje vse zapravil, ostal je doma in sedel pri oknu. Mirno je sedel in molčal tri dni. Kar vidim, da se joče — in kako se joče! kakor iz studenca, kakor da bi sam ne čutil, lile so mu solze iz oči! Hudo in težko je gledati doraščene človeka, kadar se joče.

„Kaj ti je, Emelej?“ vprašal sem ga. Prvič sem ga bil nagovoril od onega časa, ko je na tleh ležal. Stresel se je, ko me je slišal. „Bog pomagaj, Emelej! Zakaj si tako žalosten?“

„Rad bi kaj delal, Astafij Ivanovič!“

„Kaj bi rad delal, Emeljan Iljič?“

„Že sem prosil Fedoreja Ivanoviča. Ni prav, da vas nadlegujem, Astafij Ivanovič. Ko dobim službo, vam vse povrnem!“

„Bi miren, Emelej! Če se je kaj slabega zgodilo, sem že davno pozabil. Jaz ne mislim več na take stvari!“

„Morda še vedno mislite, Astafij Ivanovič... vaših hlač jaz nisem vzel!“

„Bog obvari, Emeljanuška!“

„Ne morem več ostati pri vas, Astafij Ivanovič... oprostite, Astafij Ivanovič.“

„Kdo te odganja? Jaz ne.“

„Ni prav, Astafij Ivanovič, da živim pri vas. Raje odidem. Vi niste več tako prijazen, kakor prej!“ rekel je in se je jokalo naprej.

„Zakaj ne? Jočeš se kakor nespametno dete, Emelej!“

„Ko odidete, zaprete svoje stanovanje — to vidim in zato se jočem. Naj grem, Astafij Ivanovič, odpustite mi vsa razžaljenja!“

Emelej je odšel. Prvega dne čakam, če se ne vrne, — ne. Drugega dne ne. Tretjega dne ne. Žal mi je bilo. Ničesar nisem jedel, ničesar pil, nisem spal. Emelej me je vsega razorožil. Četrtega dne grem in poiščem vse gostilne; ne najdem ga. Izgubil se je. Menil sem, da se je napil in da je ležal kje za kakim plotom ko staro drevo. Prihodnjega dne sem sklenil, še enkrat iti iskat. Hudoval sem se sam nad seboj, da sem ga pustil oditi. A glej, petega dne — bil je zopet svetek — zaškripljejo vrata, Emeljan stopi v sobo zmrznjen, razmršen, kakor da bi na cesti spal; vsedel se je na skrinjico, odgrnil plašč in me gledal. Bil sem ga vesel, — a jaz bi gotovo ne prišel na njegovem mestu nazaj, raje bi poginil na cesti. Emelej je pa prišel. Bridko je gledati takega človeka, — a jaz sem ga še tolažil.

„Emeljanuška,“ rekel sem mu, „dobro je, da si se vrnil. Če bi se le malo zakasnil, bi te šel zopet iskat po vseh gostilnah. Si že kaj jedel?“

kant" prihajajo, kakor kak zadolžen kmet ali trgovec. Vlade so jele potrebovati mnogo, mnogo denarja, seveda v prvi vrsti je bil tega kriv, skrajni militarizem, ki se je uvedel po pritisku in vzgledu Prusov in Nemcev, skoro po vseh evropskih državah. Preživljenje in preskrbljenje tolike množice vojaštva, kakoršna je sedaj povsod uvedena, bolj pa še priprava drugih potreb za vojsko, posebno pušk, topov, vojnih ladij, železnic v vojne namene, trdnjav, konjev itd. porabi skoro vse državne dohodke. Ni čuda torej, da je jelo nedostajati denarja po blagajnah, in zdaj je moral pomagati veliki kapital, ki pa tega seveda ni storil „vboga ime“, nego v svojo izdatno korist in proti velikim koncesijam zdaj te zdaj one vrste. Ko pa so se vlade tako zelo izročile velekapitalstvu, postale so, rekli bi, odvisne od njih, in ti so postali pravi vladarji; ako da velekapitalist (pobaronjen žid) denar, potem bode vojska, drugače ne; če pritrdi veliki kapital, izvedla se bode ta in ta reforma ali naredba, drugače ne; če dovolijo kapitalisti, otvori se ta ali ona železnica, napravi potreben zavod, začne kolonizacija v izvenevropskih deželah itd. Ta odvisnost od velikega kapitala je postala značilna za novo dobo, v kateri živimo. Jedina ruska država si je znala ohraniti bolj proste roke; najbolj nam to znači, da so se tam zakonitim potom židi jeli izganjati, ne ozirajo se na strašanski vrišč in pihanje po drugih evropskih državah. (Sledi dalje.)

Grof Badeni in Slovenci.

SedANJI ministri se boljše zanimiva za razmere dežel, katere mu je vladati, kakor so se njegovi predniki. Da se boljše seznani z razmerami in potrebami raznih pokrajin, hoče baje obiskati vse, drugo za drugo. Izmej kronovin, v katerih bivajo Slovenci, je bil najprej na Štajerskem. Ker je pa ogledal le Gradec in nekatere gorenjštajerske kraje, se o slovenskih razmerah ni mogel poučiti. Kar so mu pa gospodje v Gradcu povedali o slovenskih razmerah, je pa gotovo bilo tako pristransko in krivično, da si ministri predsednik gotovo ni mogel dobiti nobenega pojma o resničnih naših razmerah. Gospodje v Gradcu bi seveda najraje utajili, da sploh v deželi bivajo Slovenci. Ne samo politični voditelji, temveč tudi državni uradniki na Štajerskem nam Slovincem ne kažejo nobene naklonjenosti. Vzlic temu pa marsikaj kaže, da je grof Badeni v Gradcu dal razumeti, da bi vladi bilo jako po volji, da Slovenci zopet pridejo v štajerski deželni zbor.

Bolje se je grof Badeni poučil o slovenskih razmerah za svojega bivanja na Kranjskem. Če tudi so kranjski Nemci vse storili, da se kolikor je moč pokažejo, vendar je grof Badeni spoznal, da na Kranjskem nemštvo nima nobenega po-

mena. Posebno se je pa prepričal, da je vse pisarenje o zatiranju Nemcev na Kranjskem samo basen, izmišljena, da se slepe višji politični krogi. Govori se, da se je ministerski predsednik sam izjavil, da je prišel na Kranjsko iskat zatiranega nemštva, a ga ni našel.

Imel je grof Badeni priložnost se prepričati, da Slovenci vsestranski napredujemo, da niso Nemci kulturni faktor na Kranjskem. Posebno je velečastno slovensko petje pri serenadi ministerskega predsednika prepričalo o napredku slovenske umetnosti. Tudi nemški pevci so bili nastopili, a ne morejo se ponašati s svojimi vspehi, če tudi so vabili nemške pevce iz Kočevja, Celja in drugod. Vsa ta skupe zbobnana nemška družba ni mogla niti približno se primerjati ljubljanskim slovenskim pevcem.

Mnogobrojne narodne zastave so pa prepričale ministerskega predsednika, da skoro vse prebivalstvo kranjske dežele je slovensko. Gromoviti „živioklici“ so tudi bili popolnoma zaglušili maloštevilne nemške „hoch“. Za časa prebivanja grofa Badenija v Ljubljani, se je najbolje pokazal propad ljubljanskega nemštva, pokazalo se je, da je popolnoma napačna misel, da so Nemci zares kot kulturni faktor na avstrijskem jugu.

Ministerski predsednik je pa tudi kazal veliko zanimanje za naše slovenske razmere in celo dal svet, naj se razcepljeni Slovenci zjedini, da bodo imeli kaj vpliva v političnem življenju. V tem oziru se grof Badeni jako loči od prejšnjih vlad, ki so vedno delovale na to, da razcepijo posamične slovenske rodove, da se tako ohrani prvenstvo nemštva v naši državni polovici. Pokazal je pa ministerski predsednik, da tudi spoštuje naš slovenski jezik. Ko ga je v mestnem zboru pozdravil župan v nemščini, slovenščini in poljščini, je ministerski predsednik koncem svojega odgovora še pristavil v čisti slovenščini: „Vošim sreče, napredka in blagostanja obema narodnostima v tej deželi“. Slovenskim pevskim društvom se je tudi slovenski zahvalil. Grof Badeni je prvi avstrijski ministri predsednik, ki je na javnem kraju se posluževal slovenščine in tako priznal našemu jeziku enakopravnost z drugimi avstrijskimi jeziki.

Kako velicega pomena je prihod grofa Badenija na Slovensko bil, je vidno posebno iz pisave nemških glasil. Najprva je zakričala „Neue Freie Presse“, katero je posebno hudo dirnilo, da je grof Badeni govoril slovensko. „Neue Freie Presse“ je kar besna in pravi, da sedaj deset ali dvanajst slovenskih glasov več velja, kakor cela nemška kultura od Nibelingove pesmi do Wagnerja, ki je celo Francozom svetel vzgled. Zaradi par slovenskih besed, pa nakrat tak krik v nemškem liberalnem taboru. To zopet kaže vso nemško nestrpnost. Po njih mnenji avstrijski ministri ne smejo govoriti v drugem jeziku, kakor v nemščini. Tu Nemcem naravnost po-

vemo, da nemščina v Avstriji še ni državni jezik in tudi ne bode nikdar.

Čuditi se pa moramo vsekako, da nemško-liberalni list tako nestrpno piše. Moral bi iz več uzrokov biti previdnejši. Baš zaradi narodne nestrpnosti svoje, je nemškoliberalna stranka odigrala v Avstriji. Podkopal jo je nemški protisemitizem, kateremu je ravno z vednim naglašanjem nemštva pogladila pot. Mej Slovani protisemitizem še ni toliko razširjen, a če bodo liberalni listi tako pisali o Slovanih, kot je „Neue Freie Presse“ o Slovencih, sedaj utegnejo tudi Slovence potisniti v protisemitiški tabor.

Posebno se je pa „Neue Freie Presse“ ustrašila nekega članka „Slovenskega Naroda“, ki je priporočal zedinjenje jugoslovanskih poslancev v jeden klub, ki bi lahko dobil nemško-konservativne, protisemitske, češke in poljske poslance za zaveznike. S tem bi se obnovil nekdanji železni obroč, ki je pod Taaffejem toliko nemškim liberalcem škodoval. Mi le želimo, da bi se politika razvijala v tem tiru in bodemo hvaležni grofu Badeniju, če kaj stori v tem oziru. Seveda v prvi vrsti je želeli, da bi se meji Slovenci samimi poštevale Badenijeve želje in se napravila sloga vsaj glede državnega zastopstva. Dokler smo Slovenci razcepljeni, nas na Dunaji nikdo ne poštevajo. Celotno „Neue Freie Presse“ pravi, da so vlade Slovence prezirale, od kar so razcepljeni in se zatorej boji našega združenja.

Obisk grofa Badenija je v Ljubljani zapustil najboljši utis in ga lahko zmatramo za znamenje ugodne bodočnosti. Seveda preveč velicah nad ne smemo gojiti, kajti vsaka ministerska beseda še ni zlata. Zavezal se ni ministerski predsednik še nič in ima popolnoma proste roke, da po novih državnozbornih volitvah uravna svojo politiko, kakor mu bode kazalo.

Drugi mesec ministerski predsednik prehodi avstrijsko Primorje. To njegovo potovanje bode za Slovence še pomenljiveje. Slovenci morajo porabiti to priložnost, da kolikor je moč predstavijo ministerskemu predsedniku slovanski značaj dežele in mu pokažejo razmere v pravi luči. Gospodje v Trstu in Gorici bodo seveda gledali, da grof Badeni dobi utis, da je Primorje čisto italijansko, a te njih nakane se morajo preprečiti. Potem, kakšno stališče bode ministerski predsednik zavzel na Primorskem, bomo tudi mogli nekoliko soditi, kako misli o Slovencih.

Celjske novice.

Vse p. n. naročnike, katerim smo danes pridjali nakaznice, prosimo prav uljudno, da naročnino ponovno. Posebno pa prosimo še one, ki za letošnje še niso nič plačali, da vendar storijo svojo dolžnost in pošljejo to malenkost, ker list stane ogromne svote in ga ne moremo zastoj pošiljati.

Uredništvo in upravništvo „Domovine“.

„Da, jedel sem, Astafij Ivanovič!“

„Si res jedel? Tu imam malo včerajšnje juhe z mesom, ne misli, da je postna; in tu imaš zelene čebule in kruh. Jej, Emelej, dobro je!“

Zdaj sem videl, da že morda tri dni ni ničesar vgriznil — tak glad je pokazal. Glad je bil tedaj, ki ga je zopet prignil. Hudo mi je bilo ga gledati. Naj bo, sem si mislil, tudi malo žganja ti privoščim. In prinesel sem mu kupico.

Tu imaš malo žganja, Emeljanuška, pij današnjemu svetniku na čast! Pij! Najboljše žganje je!

Hlastno je iztegnil roko in se dotaknil steklenice — že jo je držal; hotel jo je nesti k ustim, roke so mu trepetale, da se je pijača odbijala in pljuskala v kupico; že je hotel nagniti, kar jo je zopet mirno postavil na mizo.

„Emeljanuška?“

„Ne, jaz ... Astafij Ivanovič ... ne bom ... več pil!“

„Nikdar nočeš več piti? Ali pa se hočeš samo danes postiti?“

Zrl je pred se in si podprl glavo z roko.

„Kaj ti je? Si bolan, Emelej?“

„Da, ni mi dobro, Astafij Ivanovič!“

Spravil sem ga v postelj. Vročica ga je tresla. Stregel sem mu. Po noči mu je še huje

postalo. Napravil sem mu turjo.* „Jej Emelej, dobro ti bo delo!“

Stresel je glavo. „Ne nočem Astafij Ivanovič.“

Skuhal sem mu bil čaj — ni mu postalo bolje. Vedno se je hujšal. Tretjega dne grem k zdravniku Kostopravovu, ki je bil moj znanec. Spoznala sva se, ko sem služil pri gospodu Bosomaguinu. Tistikrat me je ozdravil. Ko je videl in preiskal Emeleja, rekel je: „Slab je, ne bilo bi treba po me pošiljati. No, prah mu še lahko damo!“

A jaz nisem dal Emeleju prahu. — Emelej je ležal v smrtni bolezni. Sedel sem pri delu, starka pa je kurila. Vsi smo molčali. Že od jutra me je Emelej vedno pogledoval, kakor da bi mi hotel nekaj povedati, — a ni si upal ziniti. Ko je videl, da sem ga jaz pogledal, je povesil oči.

„Astafij Ivanovič ...!“

„Kaj bi rad, Emeljanuška?“

„Koliko bi se dobilo za moj plašč, če bi se prodal na starem sejmu, Astafij Ivanovič?“

„Prav ne morem določiti, morda kake tri rublje, Emelej!“

A nesi ga na sejmo, namesto ga kupiti bi se norčevali s teboj, da prineseš cunje na trg. Jaz sem mu povedal to ceno v tolažbo.

* Turja je pijača zmešana iz stanjšane piva, olja od solčnic, zelene čebule, soli in nadrobljenega črnega kruha.

„Tri rublje, to sem si tudi jaz mislil. Saj je suknjen. Kako da bi treh rubljev ne ...“

„Čega prodaš, moraš dobiti najmanj tri rublje.“

Za malo časa me je Emelej zopet poklical.

„Prodaite moj plašč,“ rekel je. „Mrtev ležim lahko tudi brez njega! Dragocena stvar je, Astafij Ivanovič! Vam bo koristna ...“

Teško je že dihal. Zopet sva molčala. Najina pogleda sta se srečala — povesil je oči.

„Želite morda kozarec vode, Emeljan Iljič?“

„Da, dajte mi, Astafij Ivanovič!“

Dal sem mu piti.

„Hvala, Astafij Ivanovič!“

„Še bi radi kaj drugega?“

„Ne, Astafij Ivanovič! Pa jaz sem ...“

„Kaj si?“

„Hlače ... ki so ... jaz sem bil vzel ... takrat ... Astafij Ivanovič ...“

„Bog ti bo odpustil, Emeljanuška, siromak! Umri v miru!“

Nisem mogel dihati in solze so mi silile iz oči. Obrnil sem se nekoliko trenutkov od njega.

„Astafij Ivanovič ...“

Emelej je še hotel nekaj povedati, skušal se je zravnavati, gibal je ustnice. Postal je temnorudeč ... čudno me je pogledal ... obledel je, obledel še bolj ... zgubil vso moč ... položil glavo nazaj ... vzdihnil še enkrat ... in pustil Bogu svojo dušo.

(Shod zaupnih mož slovenskih), da dolo-
čijo končno kandidate za deželni zbor štajerski,
bode v ponedeljek dne 17. t. m. ob 3. uri po-
poludne v Mariboru.

(„Celjski Sokol“) izvršujoč sklep odbora,
vabi še enkrat vse svoje člane, da se udeležijo
velike pevske slavnosti „Slovenskega pevskega
društva“, ktera se vrši na Velike maše dan 15.
t. m. v „Narodnem domu“ v Brežicah ter Vas
pozivlje, da se udeležite s to slavnostjo zveza-
nega izleta v društveni obleki v velikem šte-
vilu. Odbor, kateri je rade volje sklenil sodelovati
pri slavnosti s telovadnimi točkami na drogu,
povabil je tudi druga sokolska društva, da od-
pošljejo k tej slavnosti svoje predtelovadce ter
je obljubil dosedaj „Hrvatski Sokol“ v Zagrebu,
odposlati v Brežice večje število telovadcev. Da
zamoremo nastopiti v čim lepši vrsti, pričakuje
odbor, da se udeležijo tega izleta vsak izvršujoč
član v društveni obleki ter se nadeja, da se ne
bode oproščeval nihče z znanimi ničevimi raz-
logi, zlasti ne taki člani, kateri radi večkrat
trdijo, da se priredi premalo izletov. „Sokol“ in
„Celjsko pevsko društvo“, ktero se udeležijo slav-
nosti korporativno, odpeljata se zjutraj s kurir-
nim vlakom ob 4. uri 15 minut, kateri ima na
Zidanemmostu čez 10 minut direktno zvezo,
tako da pridemo v Brežice ob pol 7. uri zjutraj.
Kdor bi slučajno bil zadržan in bi se ne mogel
odpeljati že zjutraj, naj se posluži poštne vlaka
ob 10. uri 5 minut dopoldne in pride lahko ob
3. uri v Brežice. Začetek slavnosti je ob 5. uri
popoldne. Bratje „Sokol!“ Udeležite se tega iz-
leta polnoštevilno ter pokažite s tem svoje sim-
patije „Slovenskemu pevskemu društvu“ ob enem
pa društveno disciplino!

(„Celjsko pevsko društvo“) vabi vse svoje
p. n. izvršujoče in podporne člane, naj se ude-
ležijo izleta povodom letošnje velike pevske slav-
nosti, ktero priredi „Slovensko pevsko društvo“
dne 15. avgusta t. l. (Velike maše dan) v „Na-
rodnem domu“ v Brežicah. Z ozirom na to, ker
je to prvi večji izlet in ker je „Celjsko pevsko
društvo“ obljubilo udeležiti se tega izleta v več-
jem številu, prosimo, da se odzove temu povabilu
kar največ mogoče članov, da bode tudi naše
društvo pri slavnosti zastopano v zadostnem
številu. Odpeljamo se iz Celja skupno s „Celjskim
Sokolom“, kateri se bo udeležil tudi korporativno,
v soboto 15. t. m. s kurirnim vlakom zjutraj ob
4. uri 15 minut, tako, da pridemo v Brežice
proti 7. uri zjutraj. Ob pol 10. uri predpoldne
vrši se skupna glavna pevska skušnja v dvorani
„Narodnega doma“ v Brežicah in se bode ista
po potrebi nadaljevala ob pol 3. uri popoldne.
Začetek slavnosti je ob 5. uri popoldne. Vse po-
drednosti razvidijo se iz lepakov „Slovenskega
pevskega društva ptujskega“. Gospodje pevci!
Udeležite se tega izleta v velikem številu! Na
veselo svidenje v Brežicah!

(Uradna učiteljska konferencija.) Dne 5.
avgusta t. l. zbralo se je tukaj učiteljstvo celj-
skega in laškega okraja, pod predsedništvom go-
spoda nadzornika Pavel Leitgeba, k skupnej učiteljski
konferenciji. Gospod predsednik pozdravlja
v prijaznem govoru navzoče, izvoli si svojim na-
mestnikom gosp. nadučitelja Vidica iz Št. Pavla,
predstavi skupščini dva gosta: Jurija Rožič, rav-
natelja „pučke šole“ in Katarino Hudec, učite-
ljico, oba iz Oseka. Nadalje se spominja prebitke
izgube, koja je zadela našo cesarsko rodovino —
smrti nadvojvode Karol Ludovika, opozarja na
spremembo v predsedništvu c. kr. deželnega šol-
skega sveta ter pozove zbrano učiteljstvo izra-
ziti svoje lojalne čute s tem, da zakliče Nj. Ve-
ličanstvu trikratni „hoch“ in „živijo“, čemur so
se navzoči s krepkim „živijo“ klicem odzvali.
Zapisnikarjema se „per acclamationem“ izvoliti
gospodičini Götzl in Kordeš, učiteljici iz Žalca.
Izporočila gosp. predsednika se povzame, da so
vspehi gledé na razvitek šolstva v obeh okrajih
jako povoljni, v štirih šolah celjskega in v šestih
šolah laškega okraja celo zelo dobri in le edino
v enem razredu nezadovoljni. Nato podal je
gospod nadzornik navzočim nekaj izvrstnih mig-
lajev gledé metode in pouka, za koje se mu
učiteljstvo z burnim ploskanjem zahvali. O prvem
vprašanji: „O varstvu živali“ poroča g. Josip
Košutnik (nemško); o drugem: „Kako se nava-
dijo otroci izvan šole lepega vedenja“ pa gosp.

Armin Gradišnik, slovensko in tako izborno, ka-
kor se le od njega pričakovati zamore; tretje
vprašanje: b) „Učna slika iz geometričnega obli-
koslovja“ razpravlja gosp. J. Sadnik slovensko,
a) „Kako pospešuje risanje formalno izobrazbo“
pa gosp. Mihael Iglar, nadučitelj v Loki, kateri
je v svojem referatu sprožil nekaj izvrstnih idej,
kijih izpeljava obeta ves dosednji skoraj brez-
vspešni pouk v risanju reformirati. Volitve v
stalni konferenčni odbor imele so sledeči izid:
Za celjski okraj: Brezovnik, Koderman, Schmo-
ranzer, Vidic, Vrečer; za laški okraj: Gnus, Gra-
dišnik, Iglar, Kropelj, Vodušek. Konferencija ob-
nesla se je vsekako častno in v vsestransko za-
dovoljnost navzočih tudi zato, ker se je letos,
rekel bi skoraj prvokrat nekoliko bolj oziralo na
enakopravnost obeh deželnih jezikov. Dal Bog,
da bi bili vsi sklepi v blagor in povzdigo slo-
venskega šolstva.

(Je-li to tudi znak šasa?) Krajni šolski
sveti v celjskem glavarstvu so dobili od okrajnih
šolskih svetov pred kratkim ubožne knjige za
razdelitev med ubožne učence v prihodnjem šol-
skem letu. Med temi knjigami zastoj iščeš
„Slov. slovnice“, pač pa so dovolj (po 2 ko-
mada in še več) zastopane nemške knjige:
Nemška začetnica, ter prva in druga nemška
slovnica. Nekatere šole so celo dobile: Dreith.
deutsches Lesebuch, in pa zweith. Sprachbuch.
— Bože mili! Boljše nič, nego take nepotrebne
knjige.

(Ustrelil se je) infanterist Jakob Zorko 87
pešpolka v Celji. Krogla odtrgala mu je spodnjo
čeljust in prodrla pri desnem očesu ter se za-
rila v zid. — Vzrok samomoru je baje strah
pred kaznijo.

(„Alldeutschland.“) To je bil klic, ki je
vabil Celjane v Stuttgart, to je bila ideja, katera
jih je med potovanjem navduševala in „Heil
Alldeutschland“ to je bila želja, katero so v
svojih pesmih izraževali. Ta pojem „Alldeutsch-
land“ jih je tako prešinil in se jim tako zabil
v meso in kri, da so res že mislili, da sta Av-
strija in Nemčija jedna država. Nekateri celjskih
izletnikov nabasali so svoje žepe in kovčke z
dobrimi pruskimi cigarami. „Alldeutschland“ jih
je tako omamil, da so pozabili, da obstojé meje
med našo in nemško državo; a kmalo so se
streznili. Na meji so jim carinski uradniki vse
cigare odvzeli in jih še obsodili v precejšnje de-
narne kazni. Tako so se vzbudili iz svojih sanj
in so se jim zopet v spomin poklicali črno-žolti
mejniki. Je že tako: „Wenn Jemand eine Reise
macht, so kann er was erzählen“.

(Pevske slavnosti v Stuttgartu) udeležili
so se iz Celja sami pristni Germani, med njimi
J. Rakuš, dr. Žurbi, dr. Stepišnik, dr. Mravlak,
Ambrožič itd. Ti so v Stuttgartu govorili v
imenu Nemcev. Če bi Stuttgartarčani vedeli, kje so
imenovani junaki bili rojeni in od katerih mater,
bi jih pač ne bili poslušali. Dozdevni nemški
značaj Celja bil je torej v Stuttgartu zastopan
po slovenskih odpadnikih. Heil Cilli! — Vendar
pa teh „pristnih“ Germanov nobeden ni hotel
ostati v Nemčiji, koder se cedi med in mleko,
temveč so prišli vsi radi nazaj, da jedo sloven-
ski kruh in pijo vince slovenskih gor. — Kdaj
jih vender sreča pamet?!

Spodnje-štajerske novice.

(Iz Teharjev) se nam piše: Občinski odbor
teharski je enoglasno dovolil kot prispevek za
„Spodnještajerski jubilejski zaklad“ 40 kron. —
Naj bi vse občine posnemale ta izgled.

(Rezilne stroje) in druge kupujte pri do-
mači tvrdki Lorber in dr. v Žalcu. Pred krat-
kim mi je neki kmet iz gornjegraškega okraja
tožil, da je kupil od neke dunajske tvrdke lan-
sko leto rezilni stroj, ter si zgovoril 2 obroka.
Ker je prvi obrok pozneje plačal, kakor dogo-
vorjeno, zapadel je tudi drugi obrok in kmet je
bil po tvrdki H. . . . kar tožen za drugi obrok.
Moral je precej nepotrebnih stroškov plačati za
slab stroj. Pokažite vrata tujim židovskim
agentom!

(Iz Št. Pavla v Sav. dolini.) „Nehvalež-
nost, plačilo sveta!“ star pregovor, pa vedno
istinit. Tudi Šentpavelčani so se ga poslužili in
pri občinskih volitvah dne 10. t. m. ravnali s

po njem ter č. g. župnika in velezaslužnega žu-
pana gosp. Norbert Zaniera izbacili iz odbora,
mesto njih pa volili nemškutarje in najzagrize-
nejšega sovražnika Slovencev barona Hackel-
berga. Skoro bi ne bili verjeli, slišavši to novico.
Šentpavelčani kam jadrate! Vas res ni sram?!
Tolika nehvaležnost onim, ki so vam prihranili
tisoče in tisoče. Bog moj! To je le pri nas mo-
goče. Morda se bode še kesali za vašo nepre-
mišljenost, a prepozno.

(Okrajni zastop gornjegrajski) je imel dne
30. julija t. l. svojo 48. glavno sejo. Po odobrenji
računa za leto 1894. se je predložil račun za
leto 1895. ter računskim pregledovalcem izvolili
gg. Anton Goričar, župan v Mozirji, Anton Turn-
šek, župan na Rečici in Janez Pirnat, župan v
Bočni. — V upravni odbor „Južnoštajerske hr-
nilnice“ so bili izvoljeni iz Celja: č. gosp. opat
Franc Ogradi, g. c. kr. notar Jurij Detiček, g.
Peter Majdič, posestnik paromlina; iz gornjegrajskega
okraja pa g. Anton Goričar, župan in po-
štar v Mozirji in g. Anton Turnšek, župan na
Rečici. — Okrajni proračun za leto 1897. se je
odobril ter dovolila sledeča darila: „Južnošta-
jerskemu jubilejnemu zakladu“ 600 kron, požar-
nim brambam 400 kron, dijaški kuhinji 100 kron,
podpornemu društvu nemško-slovenske spodnje
gimnazije 100 kron in „Savinski podružnici Slov.
planin. društvu“ 200 kron. — Izmej predlogov
je najvažnejši ta, da se za redno popraviljanje
občinske ceste iz Ljubnega v Solčavo dovoli
okrajna podpora 200 kron proti temu, da inte-
resovane občine Ljubno, Luče in Solčava tudi
skupno v ta namen plačajo 200 kron, da se na-
stavi dva redna cestnarja, katerih vsaki bo
imel 200 kron letne plače. Ta sklep je le z ve-
seljem pozdraviti, ker je le na ta način mogoče
cesto popravljati in jo v dobrem stanu ohraniti.
Gotovo bodo tudi imenovane občine rade dodale
200 kron, kar je le v njih lastno korist, mislimo
da bi bilo še mnogo bolje, ako bi se bili nast-
vili trije cestnarji, ker bodeta dva z delom težko
izhajala. — Ker je cesta po Zadrecki dolini že
sprejeta kot okrajna cesta, želeli bi bilo, da bi
deželni odbor sedanjó glavno okrajno cesto spre-
jel v deželno cesto II. vrste, s čimer bi se okrajni
odbor zdatno razbremenil ter lahko še več storil
za ostale ceste.

(Volitve za okrajni zastop Gornjigrad) iz
skupine veleposestnikov se utegnejo v kratkem
razpisati. Za te volitve se kaže že veliko zani-
manje. Radovedni smo, ali bodo veleposestniki
zopet zastopnikom volili tudi nemškega oskrb-
nika knezoškofijske grajščine, kateri je vsem po-
prejšnjim najemnikom — razun jednega — od-
vzel ribištvo.

(„Savinska podružnica Slov. planin. dru-
štva“) je razpeložila na Ojstrici spominsko knjigo
v posebni plehasti škatli in postavila več novih
tabel. Kocbekova kočja je odprta s koncem ju-
nija ter preskrbljena z jedjo in pijačo, namreč:
raznovrstne konzerve, vino in pivo v stekleni-
cah ter slivovko. Pot od kočja na Ojstrico se je
popravlil in novo markiral.

(„Posojilnica v Gornjemgradu“) je imela
dne 1. avgusta t. l. izvanredni občni zbor, v ka-
terem je veledušno naklonila „Južnoštajerskemu
jubilejskemu zakladu“ darilo 100 kron ter pri-
stopila k zadruzi „Rinka“ z enim glavnim dele-
lom po 200 kron.

(Komisija za pravico plavljenja) vrši se
že nekaj tednov v gornjegrajskem okraju ter si
ogleduje Savino z vsemi stranskimi potoki. Do-
tični člani komisije si bodo precej zaslužili, ker
svoje ogledovanje po nekaj dneh večkrat pretr-
gajo, da zopet lahko potujejo iz Celja v gornje-
grajski okraj.

(Strela je udarila) dne 6. t. m. v kozolec
J. Janežiča poprej Kukovič, v Trnem pri Kalobji.
V tem času obloženo polno s poljskim pridelkom,
zgorelo je vse.

(Iz šmarskega okraja.) V četrtek 6. dan
t. m. je bil za naš okraj osodepoln. Ob šestih
zjutraj pripodil je močan veter točo, ki je pa-
dala sicer samo kratek čas, a bila debela kakor
pest in sila rogljasta; nikdo še take ni videl.
Proti noči pridrvili so se pa zopet oblaki in še
jedenkrat vsuli ledena zrna, ki so bila še skoraj
bolj debela, kakor zjutraj. Po nekod, kakor pri
w. Roku je v enem dnevu dvakrat pobilo in

le malo krajev je, v katerih ni naredila posebne škode. Še huje je napravila voda. V Šmarji je tekla po celem trgu in stala v cerkvi blizu do sedežev. V Zajnskem in Pristavi so morali iz nižje ležečih hiš bežati in odgnati tudi živino iz hlevov. In to po noči. Marsikdo je mislil, da je konec sveta.

(Razširjene šole.) Deželni šolski svet je dovolil, da se razširijo sledeče šole za en razred namreč: čveterorazrednica v Poličanah, trirazrednica pri Svetinjah in dvorazrednica pri Sv. Petru v Savinjski dolini.

(Iz Sevnice) se nam piše: Okrajni zastop sevnjski je v svoji seji od 5. avgusta t. l. določil za „Spodnještajerski jubilejski zaklad“ 400 gld., katere plača v dveh rokih; polovico koj, drugo polovico prihodnje leto.

(Strašna nevihta.) Dne 30. julija t. l. je grozna toča napravila silno škodo po Stenicah v Ljubnici, Hudini in v Skomru. Večina posestnikov po teh okolicih še ni spravilo žita iz polja, ker žito po vitanjski župniji pozneje dozori, kakor v nižavah. Mnogotere njive z žitom so popolnoma zmlačene. Nekateri posestniki in najemniki so kupovali žito že sem od zadnje zime ter se zanašali na letošnji pridelek. Nepopisljivo dobro delo stori, kdor tem pomilovanja vrednim siromakom pomaga. Mili darovi naj se blagovoljijo pošiljati vitanjskemu župniku.

(Slov. pev. društvo v Ptuiju) prosi vse gospode, katerim se je nabiralna pola poslala, da jo z nabranimi doneski vrnejo društvu najdalje do 12. avgusta 1896, da se zamore skleniti račun.

(Iz Sv. Bolfenka na Kogu.) Že dokaj dopisov si nam prinesla iz našega okraja mila nam „Domovina“, priljubila si se nam tako, da brez tebe ne bi bili mogli izhajati. Toda marsikaj še nisi nam opisala. Danes sporočiti ti je o našem g. nadučitelju. Mož nam nekaj časa ni bil priljubljen, ko je semkaj prišel, ker takrat še ni poznal ne kraja ne ljudi, pa ni vedel koliko so izomikani. Mi smo mu pa to v zlo štel, ker ni govoril z nikomur. Ali sedaj se nam je čemdalje priljubil s tem, da rad govori s prostim ljudstvom, ter, da nam naše otroke v šoli prav marljivo podučuje, tako, da smo mu res iz srca hvaležni. Toda tudi drugod posebno v novih ameriških vinogradih je neumorno delaven, tako, da tega nismo od g. nadučitelja pričakovali. Samo neko drugo željo imamo mi št. Bolfenčani, in to je, da bi se bralno društvo kmalu ustanovilo. Sicer je neki gospod to misel izprožil ali žalibog on ni bil zmožen za to. Mi dobro vemo, da ga bolje sposobnega moža ni, da se društvo ustanovi, kakor je cenjeni gospod nadučitelj Slanc. Ti „Domovina“ nam kmetom sicer dobro ugajaš, ker izhajaš v pripravnem času, tako, da te dobimo v nedeljo v roke, ko imamo čas čitati, ali tebe kmalu prečitamo, in ko ni potem drugega berila, pa „hajd“ v gostilnice in tamkaj zapravljamo krvavo zasluženi denar. Koliko dobrega bi g. nadučitelj storil s tem, da ustanovi bralno društvo v našem kraju. Koliko lepih denarjev bi bilo v žepu ostalo, in drug duh bi takoj zavladal tukaj, bolje bi se bili izomikali in si izbistrili um. Ker pa je naš g. nadučitelj Slanc neumorno delaven, želimo, da v to svrhu kaj stori. V to mu pomodi Bog!

(Kmetiskemu bralnemu društvu v Jarenini) so darovali, kot podporo za poravnanje stroškov: velč. gosp. o. Heinrich Rešek, oskrbnik na jareninskem dvoru 5 gld., velč. gosp. Jožef Flek, dekan v Jarenini 3 gld., velč. gosp. Frančišek Murkovič, župnik pri Sv. Barbari v Haložah 2 gld., blag. gospa Ivana Rotman, posestnica v Vukovskem dolu 2 gld. Blagodušnim darovalcem izreka najpristrčnejšo zahvalo, ter prosi, da bi se znašli posnemovalci.

(Iz Središča) se nam piše: Občinski odbor trga središkega je pri seji dne 9. t. m. dovolil za „Spodnještajerski jubilejski zaklad“ 120 kron; polovico plača letos; drugo polovico prihodnje leto.

(Velik vihar) razsajal je dne 6. t. m. po celi murski dolini od Spielfelda do Gradca in še naprej. Vmes bila je toča, da je vse drobno. Vihar je rušil drevesa, voda je izstopila iz strug in poplavlila njive in travnike ter poškodovale ceste. V Gradcu bilo je po nekaterih cestah, kakor po jarkih in kleti bile so tudi polne vode.

Tudi iz drugih krajev se nam poroča o velikanski škodi, ki jo je povzročil ta dan vihar.

Druge slovenske novice.

(Družba sv. Cirila in Metoda) je dne 11. t. m. imela v Ljubljani svoj občni zbor. Že prejšnji dan je prišlo mnogo udeležencev iz Koroške, Štajerske in Primorske in je zvečer bil prijateljski sestanek s petjem pri Ferlincu, kjer se je bila razvila jako prijetna zabava. Predsednik društva g. Tomo Zupan je pozdravil v imenu družbe vse zbrane udeležence, ki so s svojim prihodom pokazali naklonjenost družbi in ljubezen do slovenske dece. Župan Prosekar s Koroškega je napil ženskemu kvartetu in izrekel željo, da bi Slovenci na Koroškem toliko napredovali, kakor so v Ljubljani. Župan Belat z Goriškega je pa napilval Ljubljani, središču Slovenije. Odbornice šentpeterske podružnice prodajale so lepe kovinske svetinje, izdelane v spomin XI. redne velike skupščine v Ljubljani. V torek ob 11. uri po maši v frančiškanski cerkvi je predsednik v veliki dvorani „Narodnega doma“ otvoril zborovanje. Pozdravil došle zborovalce in povdarjal važnost, da baš „Družba sv. Cirila in Metoda“ prva zboruje v veliki dvorani „Narodnega doma“. Priporočal je jedinstvo in složnost v družbi in v vsem javnem delovanju za svetinje slovenskega naroda. Cesarjevo geslo „Viribus unitis“ (z združenimi močmi) bodi vodilo vsem, katerim je na srcu slovenska narodna zavest. Župan ljubljanski g. Ivan Hribar je pozdravil družbo v imenu ljubljanskega mesta, želeč, da družba ostane vedno zvesta svojim načelom, v obrambo slovenske mladine, po kateri segajo narodni nasprotniki od severa, zapada in juga. Tajnik g. Žlogar poroča o delovanju družbe, ki je imela lani 132 podružnic in 11.200 udov. Družba ne potuje, kakor delata „Schulverein“ in „Lego Nazionale“ ampak samo brani slovensko dečo potujčenja. Blagajnik g. Koblar je poročal o družbenem denarnem stanju. Družba je imela 21.991 gld. 14 kr. dohodkov in 32.903 gld. 17 kr. stroškov. Pri manjkajajo je 10.981 gld. 73 kr. Govornik izraža željo, da bi se mogel kmalo odpisati rodoljubom ta narodni davek in bi ga prevzeli tisti, ki so ga prevzeti dolžni. Volili so se v odbor, nadzorstvo in razsodništvo zopet vsi izstopivši člani. Odklonila sta se dva predloga dr. Vilfana in V. Globočnika, da bi načelniki zastopali podružnice pri občnih zborih družbe, in da bi v glavnem odboru bili zastopniki iz vseh slovenskih kronovin. Koncem skupščine je predlagal g. Pogačnik, naj bode glavna skupščina zunaj Ljubljane, ker v mnogih krajih vlada še večje navdušenje za družbo. Odposlala se je deputacija treh članov k deželnemu predsedniku baronu Heinu, da izrazi udanost skupščinarjev presvetlemu cesarju in s tem se je skupščina končala. Popoldne je pa bil skupni banket.

(Dopolnilna volitev za državni zbor.) Namesto pokojnega Karola Kluna bode dne 29. septembra nova državnozborna volitev v kmetijskih občinah ljubljanske okolice in ribniškega sodnega okraja.

(Kaj nas loči?) Ljubljanska slovenska dnevnik sta pred kratkim imela članke o zjedinenju slovenskih državnih poslancev. „Slovenec“ je rekel: Ne moremo; načela nas ločijo! A glejte čudo! Nevede drug za drugega pisanje, oba nato v 182. številki pojasnjujeta načela v politiki. „Slovenec“ pravi: „Slovenci moramo zahtevati popolno enakopravnost v cerkvi, šoli in uradu“. „Narod“ pa piše: „Naše načelo je: politična in narodna enakopravnost Slovencev in Hrvatov“. Načela nas ne ločijo, ampak muhe ljubljanskih voditeljev.

(Tramvaj v Ljubljani.) Kakor se kaže, Ljubljana kmalu dobi tramvaj. Kranjska stavbinska družba je že dobila dovoljenje, da začne pripravljati dela za tramvaj, kateri bi vozili konji, ali pa gonil par ali elektrika. Ker je neka berolinska tvrdka bila se v tej zadevi obrnila do ljubljanskega magistrata, je stavbena družba hitela, da tujce prehiteli.

(Odbor akad. fer. društva „Save“) se je pri občnem zboru 5. t. m. sestavil: Predsednik: stud. phil. Jožef Reisner, podpredsednik in odbornik za Gorenjsko: kand. iur. Viktor Sušnik,

tajnik: stud. mech. Ign. Šega, blagajnik: stud. ing. Alojzij Kajzel, odbornik za Dolenjsko: stud. iur. Mir. Juvančič, odbornik za Notranjsko: stud. med. Fr. Šabec, odbornik za ostale kraje: stud. ing. J. Krsnik. Lokal se nahaja na galeriji „Sokolove“ telovadnice v „Narodnem domu“.

(Požara.) Dne 30. julija t. l. zažgali so otroci, ki so se igrali z žveplenkami, kozolec Jakoba Lampiča v Bizoviku. Kozolec je popolnoma pogoril in je 160 gld. škode. — Dne 2. avgusta t. l. je v Pudobu zgorela žaga Jere Rozine. Ogenj so po neprevidnosti zanetili delavci. Škode je 1600 gld.

(Vihar.) V kamniškem in brdskem okraji bil je dne 6. t. m. tak vihar ob petih zjutraj, kakoršnega ne pomnijo stari ljudje. Opeko in slamo je odnašalo s streh, drevje lomilo in veje. Stoletne hraste in orehe je ruvalo. V Mengišu je podrlo jeden hlev in več kozolcev, v Zapogah osem kozolcev. Od Krašnje do Blagovice je podrlo 19, v Lukovici 5, v Raholčah 7, na Prevojah 10 kozolcev. Brzojavno žico je bilo v dveh krajih pretrgalo. Po gozdih je vihar grozno škodo napravil, največ v gozdih graščaka Jankota Kersnika, ki bode gotovo potreboval celo leto, da spravi polomljeno drevje iz gozda. Po vrtilih je vse sadje otreslo. Po njivah je tudi vse pomandralo, posebno ker je mej viharjem šla debela toča. V Palovčah je mej nevihto tresčilo in so pogorela tri poslopja. Tudi okrog Smlednika je vihar napravil mnogo škode in podrł mnogo kozolcev. Nevihta je trajala pičlo četrť ure.

(Strela.) Predzadnjo nedeljo je tresčilo v neko hišo v Gradiški. Strela je napravila luknjo v streho, prebila zidovje, švignila skozi vse sobe, razbila mnogo stekel v oknih, zažgala pa ni in tudi ni nobenega poškodovala, če tudi v dotični hiši stanujejo štiri rodbine. — Dne 7. avgusta t. l. zgodaj zjutraj je bil hud naliv v Selcah na Gorenjskem. Strela je udarila v jedno hišo, ki je pogorela. Daljnje razširjevanje ognja so ljudje zabranili. — V dobrujski občini pri Ljubljani je udarila dne 7. avgusta t. l. strela v neki kozolec in ga užgala. Kozolec, poln žita, pogorel je do tal. — Dne 2. avgusta t. l. udarila je strela v hišo posestnika Franca Krmelja v Brinjah pri Šenpetru. Strela je ubila šestinšestdesetletno gospodarjevo ženo. Užgala je tudi streho, a so domači ljudje ogenj hitro pogasili.

(Slovesno otvorjenje gasilnega doma.) Dne 30. avgusta t. l. se slovesno odprl novo zgrajen dom gasilnega društva v Radovljici. Gasilni dom je lepo poslopje. Ima prostor za spravljanje gasilnega orodja, zborovalnico, osem sob, ki se bodo oddajala za stanovanja v najem, in prekrasen stolp.

(Triglavska koč) je „Slovensko planinsko društvo“ sijajno odprilo v pričo sto udeležencev, Slovencev, Hrvatov in Čehov dne 11. t. m. Mej udeleženci te slavnosti je bilo tudi 13 dam. Župnik Aljaž je hišo blagoslovil, pevci so prepevali. Na vrhu Triglava je bilo hkrati 60 turistov, mej njimi pet fotografov.

(Slovensko posojilništvo leta 1895.) (Čisti dobiček.) Kosmati dobiček je pri denarnih zavodih že diferenca med prejetimi (in zaostalimi) obrestimi in med izplačanimi ter kapitalizovanimi obrestimi. Ta kosmati dobiček je precej velik; pravi ali čisti dobiček je pa dosta manjši; kajti razen obresti, katere mora denarni zavod dajati, so še drugi neproduktivni stroški, kateri uplivajo pasivno na kosmati dobiček. Ti stroški so razni upravni stroški, osobito prvo leto ustanovni stroški, potem davki, neposredne pristojbine itd. Vse to je posojilnici v škodo, ki se mora odšteti od vseh tistih svot, katere so posojilnici v korist. Potlej se še le dobi dobiček, ki mora biti enak bilančnemu prebitku. To je prvo leto dosta ložje izračunati, kakor naslednja leta. Vendar se pri iskanju dobička in bilančnega prebitka vjemajo števila vsako leto, ako se vsak naslednji račun pravično naslanja na vsak korrektno sestavljen račun prejšnjega leta. Na ta način sestavljen letni račun kaže in ne kaže ob enem čisti dobiček, kakor se vzame, ali prav za prav, kakor govoré pravila sleherne posojilnice. Nekateri posojilnice namreč odštevajo pred izkazom čistega dobička še nagrade za načelstvo, nadzorstvo, uradnike itd.; druge odštevajo še tudi to, kar darujejo v dobrodelne namene ali

celo to, kar mora po pravilih iti v rezervni fond. Z ozirom na te različne okoliščine je tudi dobiček (bilančni prebitok, saldo) različno izračunjen pri naših zavodih. — Izkazale so pa dobička slovenske posojilnice leta 1895. — 102.811 gld., in sicer na Koroškem 5716 gld., na Kranjskem 42.650 gld., na Primorskem 9719 gld., na Štajerskem 44.726 gld.

(Požar v Št. Jerneju.) Dne 1. avgusta t. l. je v Št. Jerneju na Dolenjskem treščilo v dvanajst štantov broječ kozolec in je ves pogorel.

(Iz Krškega) se nam poroča, da je veselica, na katero smo vabili v zadnji številki našega lista, jako povoljno in v občno zadovoljnost izpadla. Ne le lepi glasbeni zbori pod vrlim vodstvom mladega, a spretnega dirigenta, so nas iznenadili, ampak tudi deklamacija „Blagovestnikom“ žela je občno pohvalo. Diletantska predstava „Telegram“, ki je sledila po omenjenem petju, seveda ne smemo kritikovati po ostri meri, katere smo vajeni pri javnem gledališču; kljub temu moramo priznati in pohvalno omeniti, da so se vsi igralci brez izjeme potrudili, ne le gladko, ampak tudi umetniško izvesti svojo vlogo, kar se jim je tudi kolikor toliko posrečilo. Od mnogobrojnega občinstva, ki se je bilo zbralo, bile so vse točke vsporeda vzprejete z živahnim ploskanjem. Srčni hvali odboru na lepi zabavi pridružimo le še željo, da bi nas v kratkem z enako veselico razveselili.

(Z Bučke pri Krškem) se nam poroča o groznem viharju, ki je minuli teden razsajal v ondotni okolici in napravil veliko škodo na drevju, koruzi, fižolu, v vinogradih. Vedno deževje škoduje letos zelo korunu, ki jako gnije. Toplota je za vinograde tudi prenizka.

(Mestna hranilnica v Novem mestu.) V mesecu juliju 1896 je 100 strank vložilo 25.669 gld. 38 kr., 57 strank vzdignilo 6741 gld. 75 kr., več vložilo 18.927 gld. 63 kr., 28 strank posojilo se je izplačalo 12.030 gld. — kr., stanje vlog 295.700 gld. 07½ kr., denarni promet 56.506 gld. 66 kr.

(Ogenj.) V Starem Trgu pri Rakeku je pogorela hiša in žaga posestnika Rozine. Škoda je precej velika.

(Umrli je) dne 5. avgusta t. l. v Idriji učitelj Anton Levstek, ki je zapustil četvero nepreskrbljenih otrok. Pokojnik je bil po službenih letih najstarejši idrijski učitelj. Bil je dober narodnjak in zatorej pri nekaterih višjih gospodih ni bil priljubljen. To je bilo tudi povod, da ni postal nikdar šolski vodja.

(Prevale.) Dne 7. avgusta t. l. razsajala je tu huda nevihta. Deževalo je, kakor da bi se bil oblak pretrgal, drevesa so s korenino izpuljena. Treščilo je v cerkev sv. Barbare, stolp je poškodovan, videlo se je, kakor da bi goreti začelo, naliv je pa ugasnil. Nevihta razsaja dan za dnevom.

(Demonstracija proti Radeckega koračnici.) V Trstu je v javnem vrtu vojaška godba svirala Radeckega koračnico. To je pa razjezilo Italijane. Nekateri so žvižgali, drugi z besedami ugovarjali, tretji so jo hitro domu potegnili, kakor bi jih kdo s palico podil. Posebno italijanske lepote so hitro ostavile javni vrt, da bi jih ne vznemirjali glasovi patrijotične koračnice. Tudi italijanski listi se jeze, da se je sviral „neumestni“ komad. Ta dogodek bi moral odpreti oči viadnim krogom, kakšno je avstrijsko domoljubje tržaških Italijanov, če nalašč ne zatiskajo oči.

(Družba tatov.) V Trstu so te dni prišli na sled celi družbi tatov. Več trgovskih pomočnikov je kradlo svojim gospodarjem blago kar na debelo. Pokrali so mnogo vreč kave in drugega blaga, cel vagon žvepla, katerega so prodali neki papirnici na Kranjskem. Denar so tatje delili mej seboj.

(Toča) je pobila dne 6. avgusta t. l. okrog Kanala in po Brdih na Goriškem. V Gorici in tudi nekaterih drugih krajih po Goriškem so pa imeli ta dan hud vihar.

(Zaveza slov. učiteljskih društev.) Zborovala bode dne 19. in 20. avgusta t. l. v Opatiji. Pri tem zborovanju se bode razpravljalo o tehle predmetih; I. Kako praznuj slov. učiteljsvo 50letnico Njegovega Veličanstva cesarja Franca Jožefa I. II. „O gojitvi našega jezika“. Poročevalec Fr. Praprotnik, nadučitelj v Mozirji. III.

Kako pomagati podjetju „Knjižica za mladino“. Poročevalec Jakob Dimnik, učitelj v Ljubljani. IV. Sijajno gmotno stanje slov. ljudskega učiteljsstva na koncu razsvetljenega devetnajstega stoletja. Poročevalec Jernej Ravnikar, nadučitelj v Mokronogu na Dolenjskem. Dnevni razpored tega zborovanja, katero bode, kakor to pričajo naznanjeni predmeti, gotovo jako zanimivo in pomembno, je tale: Prvi dan: 19. avgusta. Ob 9. in pol uri v jutru: Dobrodobitni govor na kolodvoru Matulje. Pozdrav od predsedništva učiteljske družbe in od strani občine Kastav. Ob 10. in pol: Prihod v Opatijo, in sestanek v „Zorin domu“. Pozdrav od strani pripomočnega odbora in od strani občine Voloska. Ob 11. in pol: Seja upravnega odbora v čitalnici. Ob 1. uri popoldne: Vaje v petji v narodni šoli. Ob 3. uri: Seja delegacije v prednji dvorani „Zore“. Ob 5. uri: Seja odseka v ljudske učilnici. Ob 6. in pol uri: Vaje v petji v ljudske učilnici. Ob 9. uri: Koncert s plesom v „Zorin domu“. Drugi dan: 20. avgusta. Ob 7. uri v jutru: Sestanek v kavarni „Seitz“. Ob 8. uri: Svečana sv. maša v hrvaškem jeziku v cerkvi sv. Jakoba. Poje mešan zbor društva „Lovor“. Ob 10. uri: Glavno zborovanje v „Zorin domu“. Ob 2. in pol uri popoldne: Skupni obed-banket. Ob 6. uri: Razstanelek onih, ki odidejo z večernim vlakom. Tretji dan: 21. avgusta. Izlet po morju okoli otoka Krka v Senj in potem od ondu po mogočnosti v Bakar, ra Reko kjer se lahko izkrcajo oni, koji odidejo z brzovlakom in nazaj v Opatijo. Na večer dne 19. avgusta bode v prostorih „Zore“ veliki koncert, pri katerem sodeluje pevsko društvo „Lovor“ iz Opatije in dijaški isterski tamburaški zbor. Isto tako bode pri tem koncertu sodelovala kopališka godba. Koncert se začne točno ob 9. uri zvečer.

(Policista — morilca.) Dne 2. avgusta t. l. je v Lošnju v Istri imel se ukrcati Oktavij Ostermann. Pred odhodom je bil v gostilni s svojimi prijatelji in se je zvečer močno vinjen vračal domu, počel hrvaške pesmi. Nakrat stopita predenj dva redarja, ter ga hočeta odvesti v zapor, ker je popeval hrvaški. Če hoče peti, naj poje italijanski. Ker ni hotel precej z njima, sta jela s sabljami mahati po njem, dokler ni bil mrtev. Potem sta pa še nekaj metrov daleč mrtvega vlekla. Redarja so še le čez dva dni zaprli, ko je prebivalstvo to zahtevalo, županstvo je celo hotelo vso stvar potlačiti. Tako se godi Hrvatom v Istri.

(Občni zbor „Družbe sv. Cirila in Metoda v Istri“.) Dne 30. julija t. l. je v Opatiji bil občni zbor „Družbe sv. Cirila in Metoda za Istro“. Predsednik Vitezić je v svojem nagovoru povedal, da je dr. Ante Starčević zapustil družbi 1000 gld., rodoljub Mijo Babič pa 25.000 gld. Družbino premoženje znaša 28.077 gld. 54 kr. Odprla je šolo v Baderni, v Kasteliru sezidala novo poslopje za šolo, ki se letos odpre v Krkavcih in v Kumu je pomagala zidati šolski poslopji, v Bergundu in Brestu zida letos šolski poslopji. Podružnic ima 20. — Shod je sklenil, da se družba obrne do ministerskega predsednika in do učnega ministra, da se naj osnuje hrvaška gimnazija v Pazinu, da vse stori, da Hrvatom tudi glede ljudskega šolstva v Istri pripomore do njih pravic. Nadalje se je naglašalo, da je potrebno, da družba osnuje hrvaško šolo v Pulju. Družbina pravila so se tako premenila, da bode v bodoče smela zborovati v katerem koli kraju v Istri, dočim je dosedaj smela zborovati le na svojem sedežu v Opatiji.

Druge avstrijske novice.

(Sedanja vlada in Nemci.) Nemci se grozno jeze na sedanjo vlado, da se vse premalo ozira na njih koristi, dočim v resnici vedno gleda, da odvrne vse, kar bi moglo kako vznemirjati nemške živce. Tako je bila vlada prepovedala shod, katerega so bili sklicali češki „Sokol“ v Toplice, budimpeštanskim Čehom je prepovedala izlet v Krumov in prepovedala je shod, katerega sta bila sklicala mladočeška poslanca Podlipny in Baxa v Toplice. Grof Badeni je vse storil, da bi kak slovanski glas ne razburil občutnih živcev topliških in krumovskih Nemcev. Če tudi vlada tako gleda na Nemce, vendar vedno kriče, da so zatirani in prete z opozicijo.

(Hrvaški poslanec Folnegović), znani vodja stranke prava, je odložil svoj mandat, kar je že naznanil svojim volilcem. To je storil zaradi znanega razpora v stranki prava. Če se še umakne dr. Frank, je upati, da se upor poravnava.

(Ogerski Srbi) se baje udeležijo bodočih državnoborskih volitev. Postavili bodo svoje kandidate, kjer je kaj upanja, da bi zmagali, drugod bodo pa volili kandidate ljudske stranke.

(Zdravniška fakulteta v Serajevu.) Govori se, da namerava sedanji upravitelj Bosne in Hercegovine minister Kalay v Serajevu osnovati zdravniško fakulteto. Tako bi se glavno mesto Bosne in Hercegovine naredilo za nekako duševno središče slovanskega juga. Po našem mnenju bi pač za medicinsko fakulteto bilo boljše primerno mesto Zagreb, kakor je Serajevo, ker že ima bogoslovno, pravoslovno in modroslovno fakulteto. Neki višji gospodje pa Zagrebu niso naklonjeni ter hočejo povzdigniti na njegovo škodo Serajevo.

Ogled po širnem svetu.

(Evropski kongres.) Ruski in francoski listi priporočajo, naj bi se sklical evropski kongres, ki naj bi ur-dil zamotane razmere v Turčiji. Dunajski in budimpeštanski listi so odločno proti takemu kongresu. Po njih mnenju bi kongres dovel do vojne, kajti vsi ustaši bi se gotovo ne zadovoljili s kongresnimi sklepi. Rusiji očitajo, da bi rada zasela Armenijo in želi kongresa, da za to dobi kak evropski mandat. Mi tudi ne verujemo, da bi se sešel tak kongres. Velevlasti so preveč nasproti, glede vsake premembe v Turčiji, zato bi rade, da se naredi mir na Kreti in se celo misli z vojnimi ladjami obkoliti Kreta, da vstaši ne bodo dobivali nobene pomoči. Celotna Anglija je že zato, zahteva samo, da bodo evropske ladje tudi turškim ladjam pustile pravažanje orožja, streliva in vojakov. Če kristijani in mohamedanci ne bodo dobivali nobene pomoči, se bodo oboji pomirili.

(Makedonija) Po Makedoniji se potikajo manjše vstaške čete. Turki se začeli razdeljevati orožje mej mohamedansko prebivalstvo in bati se je, da pride v Makedoniji do hudega klanja. Osnuje se v kratkem oddelek žandarjev, ki bode imel namen povsod zasledovati vstaše. Vojake so v Makedoniji močno pomnožili in izmajili paši izročili poveljstvo nad četami, ki imajo zatreti makedonski vstanelek. Poslednje dni je bilo nekaj manjših prask mej vojaki in vstaši in so se baje povsod morali umakniti vstaši. Iz Grške pa prihajajo v Makedonijo še vedno vstaši. Bolgari pa zadnje čase v Makedoniji mirujejo. Za grške koristi se ne morejo bojevati.

(V Carigradu) so zadnje dni zaprli mnogo Armencev, med njimi več duhovnikov. Turčija sodi, da so se Armenci pripravljali za vstajo. V Carigradu sedaj že človek človeku ne zaupa. Slednji se boji, da bi ga kdo ne ovadil za puntarja in spravil v zapor.

(Na otoku Kreta) gode se grozne stvari. V glavno mesto Kaneja udrlo je kacij 10.000 mohamedancev in so kristjane in celo inozemske podložnike pognali iz hiš. V mestu Anopolis so mohamedanci poklali 30 kristijanov, mej njimi nekaj otrok. Posebno grde so ravnali s štirimi duhovniki, katerim so živim nosove in ušesa porazali, roke odsekali, potem pa še žive sežgali. Prebivalstvo je vsled tega silno razburjeno. Turška oblastva na Kreti sedaj nimajo nobene veljave, ne poslušajo jih niti kristijani niti mohamedanci. Iz Grške pa še vedno prihajajo častniki in drugi prostovoljci in orožje. Velevlasti pa še vedno ugibljejo, kako bi se dalo Kreto pomiriti, predno se raztegne vstaja po vseh evropskih pokrajinah turške države. Za kaj odločnega se ne morejo odločiti, ker druga drugi ne zaupajo. Jedinost mej njimi je samo navidezna.

(Vstaši na Španskem.) Pri Valencii na Španskem se je začela republičanska vstaja. Vstaši so imeli že krvave boje s finančnimi stražniki in vojaki. Po vladnih poročilih so vojaki vstaše popolnoma razkropili. Vlada je izvedela, da imajo španski republičani zveze s kubanskimi vstaši. Vprizorili so vstajo sedaj baš zaradi tega, da bi Španija ne mogla odpošiljati vojakov na Kubo. Vodja vstašev je odstavljeni polkovnik Bernard Avarez. Več ljudi je dala

vlada pozapreti. Po španskih pokrajinah je ukrenila obširne varnostne navedbe.

(Zopet vojna v Afriki.) Abesinski kralj Menelik se pripravlja, da požene Italijane popolnoma iz Afrike. Nabral je že močno vojsko. Italijani so v velikem strahu za Masavo in govorijo se, da pošljejo v kratkem mnogo vojakov v Afriko. To bode zopet hud udarec za Italijo, katere blagajnice so prazne.

Dopisi.

Iz Sv. Bolfenka na Kogu. Dosedaj slišali smo samo, kake razmere vladajo v občini Kog. ali sedaj pa vam moram drugo občino malo predstaviti, predragi mi Slovenci, in to je občina Jastrebec. Tukaj vodi županstvo zaveden mož g. Tomo Kolarič. Dasi ima vedno mnogo sovražnikov v svoji občini, ali to so le taki, kateri so pozneje semkaj prišli, ki tukaj niso domačini, vendar se njih kar nič ne ustraši. Da pa spoznamo, kakega značaja je ta g. župan, moramo samo pogledati občinski uradni pečat, na katerem zapazimo takoj, da tukaj županuje odločen narodnjak, kajti na prvem mestu se čita naš prelepi (narodni) materni jezik, a še le potem je drugi deželni jezik z zelo malimi pismenkami zaznamovan.

Tudi vi gg. občinski predstojniki na raznih krajih imate že jako poškodovane uradne pečate. Ako si jih mislite preskrbeti, dajte povsod in zmirom vašemu milemu slovenskemu jeziku prvo mesto. Saj vas ne bo pečat niti krajcarja več stal, ako bo slovenski napis na prvem mestu.

Možu pa moramo častitati, da si je takšen pečat omislil, kajti pokazal je pred svetom, da svoj jezik spoštuje, ter da se svojega materinega jezika ne sramuje. Zatoraj mu kličem: Na mnogaja ljeta! Vitansky.

Od Marije Snežne. „Domovina mili, mili kraj!“ Te besede pesnikove mi si silijo v spomin, ko vam dragi bralci cenjene „Domovine“ opisujem dobro obiskan ljudski shod. Na poziv „Slov. društva“ in naših poslancev smo privreli gor na najvišji breg veselih Slov. goric k Mariji Snežni. Pri gostilni Krišperja je bila že zbrana ogromna množica ljudstva. Vsi smo burno pozdravili došla poslanca in se potem rivali v hišo, tam so otvorili č. g. Lavoslav Gregorec zbor ter dali besedo g. Robiču, kateri je naslikal položaj o novem kaptastru ter opominjal župane, da se v kratkem oglašajo za svoje pravice; dobimo tudi novi osebni davek, kterega smo vsi odobraval. Sedaj je prišel g. okrajni glavar iz Radgone ter bil burno pozdravljen. Č. g. Gregorec so pa v daljšem govoru razlagali položaj v državnem zboru, kaj so dosegli in kaj še bodo lahko pridobili. Novo naredbo smo odobraval n. pr. ako si bo kateri kupil v kakem mestu hišo in tam stanoval pet let, ima tam domovinsko pravico. Za oba govora smo bili jako hvaležni in se s trikratnim „živijo“ na poziv č. g. Pignarja zahvalili. Zelo smo pa bili žalostni, ko g. Dragotina Hribarja iz Celja nismo koj v začetku našli. A glejte, mej zborovanjem je prihitel. Z gromovitim „živijo“ smo ga pozdravili, in kako navdušeno je potem g. Dragotin Hribar govoril in pokladal na srce kmetom iz lepih Slov. goric, naj se zavedajo svojega rodu, naj spoštujejo zemljo domačo, kraj, kjer so rojeni, kazal na brate Čeha in njih vzajemnost, naslikal šole, naj bi se v versko narodnem duhu poučevalo, kakor v drugih narodih, dotaknil se malo Čmurečanov, pravil da slovenski kmet ne sme zaradi kakega škribača in „lačenbergerja“ prodati svoje narodnosti. Tako pazno so kmetje poslušali govornika, da bi lahko slišali miš, a ko je končal „živijo“ in rokopleskovni hotelo biti konec. Kmetje so govorili, ta pa zna povedati, še le sedaj smo v narodnosti dobro poučeni. Zatorej hvala gg. poslancem in g. Dragotin Hribarju iz Celja. Bodite preverjeni, da smo vsi iz srca hvaležni, a za nekega suroveža, ki nam je nemir delal se ne ozirajte in ta je Martin Kraner od Sv. Jakoba, ki se more res sramovati pred svojim činom.

Velč. g. Vinko Bauman, duhovnik od Sv. Ane so konečno prosili g. poslance za tri reči, namreč: da bi se nastavili okrajni zdravniki, nastavili na mejah slovensko-nemških slovesščine večši uradniki in zvišanje davka pri špiritu ter

znižanje pri pravi žgani slivovici. S tem je bil shod končan ter smo vzkliknili na svetlega cesarja trikrat gromovito „živijo“. Željo smo izrazili, da bi bil prihodnji shod pri Sv. Ani, kar so č. g. dr. Gregorec g. Vek. Senekoviču obljubili! Ljudstva je bilo gotovo okolo 500, mnogo korenitih kmetov, posebno od Sv. Ane smo privreli mnogoštevilno, recimo: č. g. J. Vindiš, kaplan; Vinko Bauman, duhovnik; M. Efferl, bogoslovec. Župani gg. Alojzij Ornik, M. Steinfelzer, J. Eilec, M. Tomažič ter mnogo kmetov. Hvala jim! Pokazali so, da ne spimo in nas ne bodo tako lahko „lačenbergerji“ pohrustali. Zatorej na svidenje pri Sv. Ani!

Iz Zagreba. Pred duvalizmom so bili Hrvati in Slovenci v večji zvezi nego so danes. Naši veliki razcepljenosti ni torej krivo to, da imajo Hrvatje druge neprijatelje nego Slovenci, ampak to so zakrivali državnopravni odnošaji, ki se vse drugače v ogersko-hrvatski državni polovici razvijajo nego pri Slovencih in v Avstriji sploh. Vsled tega postaja zveza med Hrvati in Slovenci žalibog vedno rahlejša in ljubezen med bratskima narodoma je od leta do leta bolj platonična. To je pa čisto naravno. Slovenci imajo doma veliko potrebnih skrbi, v Ljubljani n. pr. morajo škodo po potresu poravnati, na Štajerskem in na Koroškem Slovence tlačijo, kakor so jih vedno stiskali in pritiskali; na Primorskem se širi lahonstvo; vrh tega je veliko zakrivila razdraženost vodij med saboj, ki spodbodujejo le ugled sebi. Enake skrbi imajo Hrvatje, ki so se jih včasih brez potrebe natvezili. Madjari jim urivajo madjarščino, tako, kakor se je urivala v Slovincih nemščina; pri železnicah, pošti, financah je skoro vse madjarsko. Srbi in Hrvatje se gledajo, kakor pes in mačka že od nekdaj; vrhu tega so Hrvatje razdeljeni na dva velika tabora: na vladno in opozicijsko stranko. Prva je jedina, druga žalibog ni, marveč jako razcepljena. Več let ste bili samo dve opozicijski stranki, Strossmayerjeva in Starčevićeva. Po smrti Starčevića se je pa še ta razdvojila. Vsled tega izhajajo v Zagrebu trije nevladni dnevniki hrvatski, od katerih vsak svojo stranko zastopa. Kje dobé li še dosta naročnikov, ko je zdaj poleg srbskega lista v Zagrebu 6 dnevnikov, 4 hrvatski, 2 nemška. — Hrvatsko šolstvo je pod prejšnjim učnim predstojnikom v praktičnem obziru zelo napredovalo, osobito so se ročna dela in telovadba bolje gojila. Pod prejšnjim učnim šefom se je otvoril tudi ženski licej, ki bode imel z novim šolskim letom že 8. razred, v katerem bode blizu 30 gojenk. To bodo prve jugoslovanske dijakinje, katere bodo dovršile celo srednjo šolo in želele vsaj nekatere celo na hrvatsko vseučilišče prestopiti. Ves svet je radoveden, ali bodo tudi sprejete. Prejšnji učni predstojnik bi jim bil to gotovo dovolil; sedaj se pa nekateri krogi bojé, da bode spremembi v osebi sledila tudi sprememba v sistemu.

Poziv!

Že pred par leti se je sprožila misel, naj bi se velezaslužnemu pisatelju slovenskemu, Davorinu Trstenjaku, vzdala v dokaz iskrene hvaležnosti na rojstni hiši v Kraljevcih pri Sv. Jurju ob Ščavnici spominska plošča. Ker pa se je — ne vemo zakaj — odlašala slavnost od leta do leta, poprijel se je s hvalevredno odločnostjo in požrtvovalnim navdušenjem bližnji mu rojak gospod doktor Jurtela, odvetnik v Šmarju, letos znova te ideje ter sklical v to svrhu na dan 2. avgusta t. l. k Sv. Jurju ob Ščavnici posvetovalni shod, katerega so se kljub slabemu vremenu blagovolili udeležiti zastopniki častite duhovščine in posvete razumnih iz bližnjih okrajev. Po daljšem posvetovanju se je sprejel jednoglasno predlog gospoda dr. Jurtele, vzdati vendar enkrat in sicer dne 6. septembra Davorinu Trstenjaku skromni spominek. V to svrhu se je sestavil takoj poseben odbor: načelnikom bil je voljen per acclamationem gospod dr. Jurtela, namestnikom in ob enem denarničarjem častiti gospod J. Kunce, tajnikom stud. jur. gospod Matevž Senčar pri Sv. Jurju ob Ščavnici.

Vsi navzoči so obljubili zastaviti vse svoje moči, da se slavnost vrši dostojno nepozabnega nam Davorina.

Plošča od sivega marmorja s primernim napisom se je že naročila. V pokritje stroškov je sklenil posvetovalni shod apelovat na blagodušnost hvaležnega naroda, za katerega si je pridobil pokojnik v teku svojega vstrajnega in plodonosnega delovanja neveljivih zaslug. Odbor se toraj obrača tem potom z iskreno prošnjo do vseh rodoljubov, naj blagovolijo nabirati in pošiljati prispevke častitemu gospodu J. Kunce-tu, župniku pri Sv. Jurju ob Ščavnici.

Ker vsopred slavnosti v kratkem objavimo, bodi za zdaj le omenjeno, da je prevzel skrb za petje gospod J. Strelec, nadučitelj pri Sv. Andražu v Slovenskih goricah.

Eventuelna vprašanja in želje naj se blagovolijo naznanjati gospodu tajniku.

Odvetnik dr. Jurtela,
načelnik,

jur. Matevž Senčar, župnik Ivan Kunce,
tajnik, nam. in denarničar.
Sv. Jurij ob Ščavnici, dne 3. avgusta 1896.

Narodno-gospodarske novice.

Kako ravnaj z vinskimi sodi?

Jedna glavnih napak našega kletarstva je, slabo ravnanje z vinskimi sodi. Naši vinogradarji navadno prazen sod malo poplahnejo, potem pa denejo v kak kot, kjer naj čaka, dokler ga ne rabijo drugo leto.

Slabo očiščen sod jame plesniti, in te plesnobe mu ne odpraviš, ako ga tudi malo pomiješ, predno ga rabiš. Vino, ki se dene v tak sod, diši po plesnobi in se skisa, ali se pa še kako drugače spridi.

Vsega tega bi pa ne bilo, ako bi se bolje skrbelo za čiščenje sodov. Izpraznjeni sod tako dolgo zmiraj, da iz njega teče popolnoma čista voda; potem ga pa 24 ur narobe obrni, da voda popolnoma odteče iz njega. Ko se je to zgodilo, notrej se sod z užganim žveplom pokadi, ako misliš vanj dati belo vino, in trdo ga zatakni, da zrak ne more vanj. Če pa misliš v sod dati črno vino, ga pa izžgi s špiritom in dobro zatakni. Žveplati se sodi za črno vino ne smejo, ker bi potem v njih utegnili vino zgubiti barvo. Pač se pa smejo sodi za belo vino tudi s špiritom izžgati.

Ko se ima dati novo vino v sod, izplahni, sod še dobro, oglej, če je znotraj čist ali ne, in se prepričaj če ne diši po kislobi ali plesnobi. Nato se sod najprej z vrelo potem pa z mrzlo vodo izplahne.

Če se pa pri pregledavanju soda prepričaš, da diši po kislobi, glej da najprej kislobo popolnoma odpraviš, drugače se ti vino v sodu skisa. Takemu sodu izbi dno in ga znotraj s slamo izžgi in doge znotraj s strgulo ostrži. Na to deni v sod na vsak hektoliter njegove velikosti blizu kilograma živega apna. Sod se dno zopet zapre in apno ugasi z vodo, da postane apneno mleko, s tem mlekom sod dobro pomij, potem pa se z vrelo in naposled z mrzlo vodo izplahne.

Če je pa sod plesnjev, moraš dobro ogledat plesnobo. Rumena plesnoba je slabo znamenje. V vsakem slučaju plesnobo oddrgni, da vidiš če se je les počrnil. Kakor hitro je les črn, sod ni več za vinsko rabo. Vsako vino, ki bi prišlo vanj, bi se gotovo spridilo. Če je plesnoba bela in ker še ni sod počrnil, se najprej vso plesnobo ostrže, potem vrzi v sod več kilogramov apna in ga ugasi, kakor je že višje omenjeno, da postane apneno mleko. S tem mlekom sod dobro pomij, potem pa še z mrzlo vodo izplahni.

Na to skuhaj v vodi soli, orehovega listja in zrelega brinja in to vodo vročo vlij v sod in ga precej zatakni. Ko ta nekaj časa stoji v sodu, jo izpusti in sod izplahni najprej z gorko, potem pa z mrzlo vodo. Sedaj se pa sod še z žveplom izžge. Še bolje je pa, če plesnobo še enkrat dobro ostrgaš, če jo je baje kaj ostalo in znotraj sod dobro namažeš z ugašenim apnom, ter apno pusti da se na dogah posuši. Potem četrt kilograma žveplene kisline (hudičevega olja) zmešaj s 5 kilogrami vode in vse to vlij v sod in sod dobro zatakni, potem pa sod izplahuj s to vodo, dokler se posušeno apno ne raztopi. Sod se na to izpere z vrelo in naposled z mrzlo vodo.

Sod pa mora biti čist, ne le od znotraj, temveč tudi od zunaj. Večkrat sod teče in na

mokrem mestu jame plesnit. Ta plesnoba tudi škoduje lesu in vinu. Zato pa glej, da bo sod, tako držal vino, kakor drži kozarec vodo.

Če bodeš gledal, da sodi ostanejo čisti in se bodeš strogo ravnal po povedanem, imel bodeš lahko dobro vino, ki se bode tudi dolgo ohranilo in okusno ostalo.

Književnost.

(Pokopališni zapisnik) „Friedhof-Protokoll“ po naročilu okr. glavarstva, je dobiti v tiskarni Dragotin Hribarja v Celji. Stane 10 pol 40 kr.

Razne stvari.

(Rodbina utonila) V Frauenbergu na Češkem se je kopal otrok nekega delavca v nekem bajerju in se utopil. Mati mu je hitela na pomoč noseč najmlajše dete v naročju in je tudi se potopila. Hitel je na to jim oče na pomoč, ki je tudi utonil.

(Zvonik podrl.) V Hisipu na Ogerskem se je podrl zvonik katoliške cerkve. Štirinajst ljudi je nevarno ranjenih, štirje pa ubiti.

(Petkratni umor in samomor.) V Uduvardu na Ogerskem je neki posestnik postrelil 4 svoje otroke in ženo. Potem je pa ustrelil sam sebe.

(Zaprta četovodja.) V Črnovicah so zaprli nekega četovodja, ker je razširjal socialistične ideje med tamšnjimi vojaki.

(Vezuv) bluje lavo, ki v dveh tokih teče po hribu, zveza mej opazovališčem in spodnjo postajo na vspenjači je pretrgana.

(Obsojena pevka.) Operna pevka italijanska Laonora Duse se je bila pogodila z dvema gledališkima podjetnikoma, da pojde z njima v Južno Ameriko in bode ondu pela v raznih gledališčih. Zaradi zamotanih političnih razmer v Južni Ameriki se je pa premislila in ne pojde v Ameriko. Gledališka podjetnika sta jo tožila zaradi rušenja sklenene pogodbe, in milansko sodišče je pevko obsodilo, da ima plačati 80.000 lir odškodnine.

(Napad na železnici.) Na železnici Samara Zlatovrh v Rusiji so se dne neznani malopridneži blizu postaje Opšerovko potrgali žice. Vlak je vsled tega se ponesrečil. Nekaj vagonov se je popolnoma zdrobilo. Drugi so skočili čez železniški nasip; 4 ljudje so mrtvi, kaci 30 pa ranjenih.

(Katoliško vseučilišče) osnuje se v Osefad na Angleškem. Poučevali bodo samo jezuitje.

(Nesreča na železnici v Ameriki.) Pri Loganu v državi Jowa, sta trčila vkupe dva vlaka. 17 ljudi je mrtvih in 51 poškodovanih.

(Na smrt obsojen gledališki igravec.) V Filadelfiji obsodili so na smrt slovečega gledališkega igralca Jameza Gentryja, ki je v ljubosumnosti ustrelil neko gledališko igralko.

(Kolera) se po Egiptu vedno bolj razširja. Zanesla se je bila že v oktobru iz Indije, a se je prikrivala. Po uradnih poročilih je umrlo od začetka bolezni nekaj nad 8000 ljudi, v resnici pa mnogo več, ker v Egiptu niso posebno natančni in obveščevalni oblastva v tacihi slučajih.

(Potres) na Japonskem dne 25. junija je bil grozen. Bilo je izstopilo morje in velik del zemlje poplaval. Mrtvih je nad 27.000 ljudi, poškodovanih pa nad 25.000.

Društvo sv. Cirila in Metoda v Ljubljani je od 21. marca do 18. julija t. l. prejelo doneske: Ženska podružnica v Vel. Laščah 192 gl.; Mohorjani v Dražgošah 1 gl.; 60 kr.; sl. kmetijska posojilnica na Vrhniki 20 gl.; omizje pri Weberju v Laškem trgu 1 gl.; 50 kr.; g. Val. Kolenec v Čimšeniku 8 gl.; 14 kr.; iz nabiralnika; sl. hranilnica v Glinjah 10 gl.; g. Ivan Vrankovič v Braslovčah iz nabiralnika 8 gl.; 25 kr.; vesela družba v gostilni g. Jos. Pehanija v Žužemberku 1 gl.; 10 kr.; g. Fr. Petek v Ljubnem na Štaj. nabral 2 gl.; 50 kr.; moška podružnica v Trstu 100 gl.; č. g. župnik Vrhovnik 50 kr.; č. g. kapelan Ferjančič 20 kr.; g. Fr. Ban v Ljubljani 4 gl.; sl. posojilnica v Črnomlju 10 gl.; sl. hranilnica in posojilnica v Črnomlju 10 gl.; šentpeterska ženska podružnica v Ljubljani 16 gl.; 90 kr.; iz nabiralnika pri č. g. Bl. Grči v Šempasu 2 gl.; 40 kr.; sl. učiteljsko društvo kranjskega okraja 25 gl.; sl. posojilnica v Vitanju 10 gl.; sl. posojilnica v Marenbergu 10 gl.; rodoljubi v Kočevju 8 gl.; g. Kavčič nabral ob Hausenbichlerjevem pogrebu v Žalcu 17 gl.; Kmetijsko bralno društvo v Bočni 9 gl.; sl. učenstvo „Slovenskega Naroda“ zbirko 374 gl.; 59 kr.; g. Ant. Janežič nabral v Ljubljani 10 gl.; 10 kr.; moška podružnica v Idriji 4 gl.; 25 kr.; sl. posojilnica v Radovljici 10 gl.; podružnica na Ziljski Bistrici 43 gl.; 10 kr.; zbrani gospodje pri Sv. Bolfanku v Slov. Goricah 10 gl.; č. g. V. Alijančič, župnik na Dobravi pri Kropi, 150 gl.; za velikovško šolo; iz nabiralnika v Svetinovi gostilni v Žirovnici 1 gl.; slovenski gg. profesorji ljubljanske višje gimnazije 100 gl.; pokroviteljine; slovenska naselbina v Pulju po č. g. Ambrožu 50 gl.; pokroviteljine; gospa M. Šebenikar na Rakeku iz nabiralnika 10 gl.; ženska podružnica v Sežani 110 gl.; podružnica na Greti 22 gl.; 6 kr.; moška in ženska podružnica v Kamniku dohodek veselice 81 gl.; 18 kr.; „tisti iz Kočevja“ 1 gl.; 50 kr.; podružnica v Celju 17 gl.; sl. posojilnica v Celju 50 gl.; rajne zbirke iz Celja 10 gl.; 92 kr.; podružnica v Šempasu na Goriškem 16 gl.; moška podružnica v Starem Trgu pri Ložu 100 gl.; gg. cerkvena ključarja Jože Klun in Andrej Podboj v Ribnici 5 gl.; A. Koblar v Ljubljani 10 gl.; iz nabiralnika pri g. Prhavcu v Vipavi 2 gl.; 71 kr.; izvenakademska podružnica v Gradcu 135 gl.; 90 kr.; moška podružnica v Celju 77 gl.; 92 kr.; g. Vek. Legat v Celovcu nabral v „Miru“ 164 gl.; 91 kr.; sl. posojilnica

v Logatcu 10 gl.; ženska podružnica v Trstu 134 gl.; vesela družba v Trzinu 1 gl.; 40 kr.; iz nabiralnika pri g. Fr. Pečetu v Starem Trgu pri Ložu 8 gl.; pri g. Iv. Benčeni 65 kr.; in kot dohodek veselice še 3 gl.; 20 kr.; g. M. Simončič v Vaupeji vasi 5 gl.; g. I. Zotter na Gomilskem nabral 4 gl.; 50 kr.; g. Val. Lapajne nabral v gostilni pri „Kroni“ v Idriji 1 gl.; 20 kr.; sl. posojilnica v Ormožu 20 gl.; iz nabiralnika v Lacknerjevi gostilni v Črnomlju 3 gl.; šenklaško-frančiškanska ženska podružnica v Ljubljani 52 gl.; sl. kmetijska posojilnica ljubljanske okolice 35 gl.; podružnica v Mokronogu 9 gl.; č. g. J. Stabuc nabral pri Sv. Lovrencu nad Mariborom 7 gl.; gospa Marija Koblar v Litiji 10 gl.; šentjakobska trnovska ženska podružnica v Ljubljani 94 gl.; g. prof. I. Vidmar v Ljubljani 50 kr.; č. g. župnik Al. Bobek v Gadoviču 2 gl.; č. g. Val. Skočir v Gradcu 5 gl.; podružnica za Velikovec in ok. 25 gl.; 50 kr.; g. A. K. nabral v Sv. Križu pri Litiji 3 gl.; 60 kr.; iz nabiralnika pri g. Hirschmann v Radovljici 15 gl.; 88 kr.; sl. posojilnica v Zg. Radgoni 10 gl.; iz nabiralnika na južnem kolodvoru v Gradcu 12 gl.; g. J. Knez 1 gl.; g. Josipina Janša 1 gl.; sl. obrtno pomožno društvo v Ljubljani 10 gl.; po gospej dr. Tavčarjevi v Ljubljani zbirko 24 gl.; 75 kr.; podružnica za Vuhred-Marenberški okraj 5 gl.; E. P. D. 1 gl.; moška podružnica v Trstu 200 gl.; namesto venca na krsto g. M. Medved v Zagorju; č. g. Fr. Miklavčič od sv. Križa 1 gl.; g. I. Gregorčič v Litiji 1 gl.; gospa J. Koblar v Litiji 1 gl.; č. g. Iv. Vrhovnik 3 gl.; g. L. Svetec 10 gl.; g. M. Koblar 20 kr.; g. Beneš 50 kr.; g. dr. Pavlič 1 gl.; g. Nabernik 1 gl.; g. Vondina 50 kr.; g. Jarc 50 kr.; g. Damjan 20 kr.; g. Oblak 50 kr.; g. M. Jenko 50 kr.; in g. R. Roblek 50 kr.; podružnica na Greti 30 gl.; 98 kr.; podružnica v Tolminu 58 gl.; 73 kr.; č. g. dr. I. Janežič v Ljubljani 5 gl.; namesto venca na krsto g. kanoniku Klunu so darovali; č. g. Anton Jaklič v Trstu 5 gl.; gg. M. Kolar, I. Müller in I. Resman 6 gl.; č. g. Anton Notar, ekspozit v Plavju pri Trstu, 100 gl.; sl. uredništvo „Slovenca“ nabralo 30 gl.; češki državni poslanci 31 gl.; g. Minka Rebek v Ljubljani 1 gl.; g. E. M. 5 gl.; sl. posojilnica na Slapu pri Vipavi 10 gl.; g. J. Bučar nabral v Metliki 10 gl.; ženska podružnica v Prvačini 20 gl.; šentpeterska moška podružnica v Ljubljani 100 gl.; pokroviteljine; tržaška ženska podružnica 65 gl.; letnine in 47 gl.; 28 kr.; Ciril Metodiskih darov; g. M. Jurkovič 1 gl.; in A. Ekar v Ljubljani 2 gl.; moška podružnica v Kranju 53 gl.; č. g. Avgustin Skočir, kurat v Gradcu, 5 gl.; kot mesečni prispevek; litjske Slovenke 200 gl.; pokroviteljine; litjsko-smartinske Slovenke 100 gl.; pokroviteljine; Narodna družba v spomin pok. dijaškemu očetu Luki Jeranu 10 gl.; Vesela družba v mlinu 12 gl.; 39 kr.; č. g. Fr. Jeršič izpod Šentjurja 2 gl.; iz nabiralnika v Svetinovi gostilni v Žirovnici 16 gl.; g. prof. Maks Pletersnik 5 gl.; č. g. dr. I. Svetina 3 gl.; dva Notranjca 10 gl.; ženska podružnica v Kranju 74 gl.; g. A. Mesar iz Livka p. Kobaridu 31 gl.; akad. podružnica v Gradcu 100 gl.; pokroviteljine; č. gg. mariborski bogoslovci 100 gl.; pokroviteljine in 5 gl.; 50 kr.; daru; volilo pok. duhovnika g. Fel. Knific 89 gl.; 47 kr.; volilo pok. Ant. Spindlerja v Brežicah 10 gl.; gdč. Marica Nadlišek nabrala v Trstu 55 gl.; 79 kr.; v družbi z odbornicami; g. Franja Špilar nabrala v St. Petru na Notranjem 4 gl.; 64 kr.; na Slančevem večeru v Črnomlju nabrala 8 gl.; podružnica v Vel. Pirešici 6 gl.; 30 kr.; g. I. Šapla v Sturiji 3 gl.; g. Ferdo Špiljar v St. Petru nabral na praznik sv. Cirila in Metoda 4 gl.; 34 kr. — Bog živi in blagoslovi vse rodoljubne in milosrdne darovalce! Ta izkaz kaže, kako tekmujejo vsi kraji drage nam Slovenije za dobro stvar. Niti jedna podružnica naj ne bode imenovana na prihodnji glavni skupščini med spečimi! Na noge blagajniki!

Blagajništvo družbe sv. Cirila in Metoda.

Koledar.

Sobota (15.) Vnebovz. Mar. Dev. (Vel. Šmaren) — Nedelja (16.) 12. pobink. Rok. spozn.; Hijacint, duh. — Ponedelj. (17.) Liberat, m., Benedikta, op.; Bertram. — Torek (18.) Helena, ces.; Agapit, mučenec. — Sreda (19.) Joahim, oče D. M. — Četrtek (20.) Bernard; Stefan, kralj. — Petek (21.) Joana Fr., vdova; Adolf. — Prvi krajec dne 15. ob 10. uri 8 minut zvečer.

Sejmi

Dne 17. avgusta pri Sv. Jakobu pod Kalobjem, v Sevnici ob Savi, Mozirju, pri Mariji-Tröst, na Pištanju in v Kapelah.

Loterijske številke.

Gradec 8. avgusta 1896: 89, 30, 73, 77, 13
Dunaj „ 87, 10, 20, 22, 1

V najem

želim vzeti gostilno, posebno bi mi ugajalo, ko bi bila poleg se mesnica. Pogodba bi morala biti vsaj na tri leta. Ponudbe prosim pod naslovom.

Ivan Zemljak,

(163) 3—2 Šalska vas pri Kočevju. (Kranjsko)

(34) 25—25 Ozira vreden zaslužek

posebne vrste in dolgotrajnosti ponudi se v vsaki fari razumljivim, krepostnim in spoštovanim osebam. — Pismena vprašanja pod „9.132“, Gradec, poste restante.

Hišo prodaja

krajni šolski svet pri sv. Barbari p. Vurberga z lepim 331 m² obsežnim vrtom ob okrajni cesti po dražbenem potu dne 16. avgusta t. l. ob 4. uri popoldne, katera je zasebnikom ali rokodelcem najprimernejša. Cena je 1500 gl., vadija se položiti 10%. — Vse natančnejše se izve tu pri gospodu nadučitelju Fr. Kranjcu. (158) 3—3

Prostovoljna prodaja.

Lepa, velika kmetija najbolje obdelana, h kateri spada 75 oralov zemlje in leži med St. Jurjem ob južni železnici in pa Ponikvo ob glavni cesti; poslojpa vsa v najboljšem stanju, je radi smrti prostovoljno za prodati.

Tudi se s hišo in gospodarskimi poslopi lahko kupi samo polovico kmetije, komur bi se zdelo cela kmetija preobširna. Posebno se opozarja, da v istem zemljišču leži obilica kremenca („Kies“), ki se v bližnjih tovarnah drago kupuje. — Več se izve pri gospodu F. Fraunseisu v St. Jurju ob juž. železnici. (152) 9—5

Dva učenca

s primerno šolsko izobrazbo, ki imata veselje do umetnega slikarstva, sprejemem takoj. — Ponudbe s priporočilom odnotnega preč. g. župnika pošiljajo naj se dolo podpisane. Sprejmeta se tudi dva dobro vešča dekoraterja, ki sta vajena prostoročnega dekoriranja. Ponudbe pod naslovom:

Ivan Gcsar

Celje (Štajersko).

(159) 3—3

Učenec

priden, pošten fant, sposoben

za trgovino se takoj

sprejme. Josip Vrečko

Podsreda (Hörberg)

(164) 1—1

VABILO

k

IZVANREDNEM OBČNEM ZBORU

„Posojilnice v Celji

registrirane zadruge z neomejeno zavezo“

Vorschussverein in Cilli

registrierte Genossenschaft mit unbeschränkter Haftung,

kateri se bode vršil

dne 22. avgusta 1896 ob 2. uri popoldan

v posojilniških prostorih v Celji, glavni trg št. 2.

Dnevni red:

1. Prenaredba pravil.

2. Razni predlogi.

Načelstvo.

Celje, dne 11. avgusta 1896.

Išče se zanesljiv pisar,

ki tudi nekoliko samostojno opravlja notarska opravila; plačilo po zmoglosti. Ponudbe c. kr. notarski pisarni v Idriji.

Konkurzna masa Ignac-a Kos-a,

ktera je sodnijsko na 2159 gl.; 55 kr. cenjena in iz klubukov, perila, kravat itd. vse za moške obstoji, se bode cela, ali pa v posameznih partijah prodala.

Ponudbe, ktere pa ima gospod c. kr. konkurzni komisar odobriti, se sprejemajo v pisarni dr. Friderika Babnika in dr. Josipa Serneca v Celju in sicer najkasneje do 15. avgusta 1896.

V obeh pisarnah je tudi cenilni zapisnik na razpolago.

Dr. Friderik Babnik,

(168) 1 oskrbnik v konkurzu Ignac-a Kos-a.

Iščem

vrtnarskega pomočnika za Celje

z mesečno plačo 9 gl.

Iščem

rodbino, ktera hoče prevzeti sta-

novanje v novi moji sušilnici v

Petrovčah.

Dr. Serbec.

(166) 1—1

Kristjanska tvrška!

Posredovalna trgovina za vsakovrstni hmelj

Franc Jos. Lehrl

Žatec, Češko, (v lastni hiši)

se priporoča p. n. štajerskim hmeljarjem za prav mnogostevilne pošiljave dobrega in lepega hmelja, ter zagotavlja najboljšo in najpoštenjšo postrežbo. (167) 6—1

Kristjanska tvrška!

Alojzij Vodnik

kamnoseški mojster v Ljubljani

(101) 10—8 priporoča svojo

na Kranjskem najbogatejšo zalogo

vsakovrstnih

nagrobnihih spomenikov

iz marmorja, granita, sijenita, labradorja itd.

svojo delalnico

za splošna dela za cerkve:

altarje, prižnice, obhajilne mize, in stavbe:

portale, stopnjice itd.

Marmormozalk tlak za tla cerkve, veža itd.

od 3—7 50 □ m, v najrazličnejših pristnih barvah.

Vzorci, ceniki in pojasnila brezplačno na razpolago. Lastni kamenolomi na Kamnigoric pri Dravljah in Repintaboru pri Sežani.

SVETA DRUŽINA

ali
molitvenik

v rabo
občni bogoljubni družbi
krščanskih družin
na čast

svete družine nazareške

Obsega pojasnila in določbe
in vse navadne molitve

Z dovoljenjem
prečastitega škofstva tržaško-koperškega
v Trstu, spisal

P. Hrizogon Majar
O. S. F.

Založil in prodaja Dragotin Hribar
v Celju.

Cena

v usnje vezani knjigi z zlato
obrezo 1 gld. 30 kr., v usnje
z matirano obrezo 1 gld.,
v pol usnje 80 kr.

Molitvenik obsega 32 pol ali
510 strani.

Ta molitvenik je namenjen za
ude družbe svete družine nazareške in
vse pobožno ljudstvo. Nobena krščen-
ska družina naj bi ne ostala brez tega
molitvenika.

Prekupci dobé popust

Kmetijske stroje:

sadne in grozdne mline, stiskalnice s trajno
delujočim dvojnimi in pritiskom vravnajočim
tlačilom, slamoreznice, ročne mline za žito
(s kameni), geple, travniške brane itd. po-
pravlja, izdeluje in iz zaloge

— po najnižjih cenah —
prodaja trdka:

Pehani, Lorber & dr.

tovarna strojev in livarna v Žalcu pri Celju.

Dalje prevzame v izvršbo vse v strojno
in livarsko stroko spadajoča dela, posebno
za žage in mline, za hmelne sušilnice itd.,
prodaja razne stvari lastnega proizvoda iz
zajamčeno najboljšega železa, ka-
kor: vihte kotle, stopničaste in navadne
roste, razne plošče, možnarje, železne ograje,
uteže za ure itd. itd.

Vsi izdelki so solidno izvršeni, po-
strežba je točna in najprijaznejša, a cene
nižje kot povsod drugod. (142)

Za vsak stroj in vsako delo se jamči.

Zobozdravniško naznanilo.

Dr. J. Riehl

ordinira vsaki dan za zobobolne
od 8.—12. ure dopoldne in od 2.—5.
popoldne (18) 12—7

v lastni hiši

vrtnice ulice (Gartengasse) št. 9 v Celju.

Ustavlja umetne zobe in zobovje z
zlato, kavčuk ali platino podlago in
plombira z zlato itd. podlago po ame-
rikanskem sistemu brez vsakih bole-
čin in garantuje za najpopolnejšo iz-
vršitev, enako najboljšim dunajskim
ali graškim delom. Zobovje ne ovira
čisto nič žvečenja ali govorjenja.

Milan Hočevvar

trgovina špecerijskega blaga

v Celju, Glavni trg št. 10

nasproti farne cerkve

Prporoča

častiti duhovščini in slavnemu
občinstvu svoje blago, zagotav-
ljajoč dobre in cene postrežbe.

Dragi bralci „Domovina“!

Anton P. Kolenc

trgovec v Celju

kupuje vsakovrstno sadje, kakor: češnje, ma-
relce, breskve, hruške, jabolka, divji in pravi
kostanj itd.; deželne pridelke, n. pr.: kumna, fižol,
bučna zrna, maline, belice (Preiselbeer), ko-
noplje, malisno štopo, suhe gobe drobno na-
rezane, želoč, knoper, i. t. d. cvetje in rastline:
lipovo cvetje, bezgovo cvetje, bezgovo gobo,
tisoč rože, kamilce, drobno na štiri ogle nare-
zano mlado hrastovo skorjo, i. t. d. vse lepo
spravljeno in posušeno plača po najdražjih
cenah. (135) 52—7

Anton P. Kolenc

trgovec v Celju

„Pri dobrem pastirju“!

Viktor Nasko

mizarski mojster

v Celju

Gospodske ulice

(Herrengasse) št. 24

Priporoča svojo veliko zalogo lesenih in
kovinskih mrljskih rakev ali krst. (147) 25—

— Po nizki ceni. —

Kovačnica z lepim stanovanjem,

kjer se že od nekdaj opravlja ta obrt, poleg okrajne
ceste je takoj za oddati v najem.

Najemnik, koji mora biti preskušen v podkovanji
konj, naj se oglasi pri upravnistvu tega lista. (162) 3-2

Otročja obleka od 1-50—7 gld.

Prva in največja spodnještajerska

zaloga oblek

JOSIP HOČEVAR-ja

v Celju, Graška cesta (Grazerstr.) 19

priporoča svojo veliko zalogo

nepremočljivih plaščev = havelok

raznih barv in velikosti.

Oblek za gospode, dečke in otroke

vsake velikosti in kroja, po le mogoče

— nizki ceni. —

Velik izbor vseh drugih delov obleke.

Obleko za gospode po meri naredim
v teku treh dni iz najbolj priznanega an-
gelskega, francoskega in brnskega blaga, ka-
terega slednjega imam vedno uzorce v za-
logi po najnovejšem modnem kroju solidno
in po nizki ceni.

Na željo pošiljam uzorce franco. Stor-
jene obleke, če se ne dopadejo rad brez ugo-
vora zamenim. (49) 43—1

Plašči = havelok od 7—14 gld.

Cementne izdelke,

kakor: cementne plošče vsake barve in
velikosti za tlak cerkev, hodnikov pod-
stenj i. t. d. stopnice, cementne cevi v
devetih velikostih od 12 cm do 60 cm v premeru.
cementne krovne plošče z dvojnima zarezama
(Doppelfalzriegel), nagrobnike, ter vse drugo,
kar se je dozdaj le iz kamena izdelovalo, izdeljuje
trpečnejše, lepše in cenejše iz cementa

Josip Mursa

sprejema naročila, ter razpošilja izdelke na
Krapju pri Ljutomeru in Središča na j. z.
Prezema tlakanje cerkev in kanalizovanje
s svojimi cementnimi cemi.

V teku 4 let, položil sem svoj cementni tlak
v osem cerkev, v mnogo novo zidanih šol, v vile
in letovisca in tudi v kopališču v Radincih, v
grajščini viteškega reda pri Veliki Nedelji in
drugod; s svojimi cementnimi cemi zalagam
skoro izključno vse okrajne zastope in občine na
Spodnjem in Srednjem Štajerskem.

S spoštovanjem se priporočujem

(151)

Josip Mursa.

Posestvo na prodaj.

Prodaj svoje posestvo, obstoječe iz dobro ohr-
njene hiše in gospodarskih poslopij, ter z dobro obdel-
nim zemljiščem. Posestvo leži 5 minut nad farno cerkvijo
na Slatini ter je pripravno za vsako kupčijo ali pa mo-
dernu stavbišče. — Več pove

Neža Kužner

(161) 2—2

v Celju, Šolske ulice št. 9.

Primarna birmanska darila

priporoča

Fran Čuden

v Ljubljani, Mestni trg.

Največja zaloga nikelnastih, srebrnih in
zlatih žepnih ur ter velika izbor stenskih ur;
zlatih verižic, uhanov, prstanov itd.

Popravila izvršujem natančno in dobro z jamstvom.

Ceniki zastoj. (141) 26—

Najboljše za stenice, bolhe,
kuhinske golazni, mole, ži-
vinske parasite in dr.

Zacherlin

deluje čudovito! Mori kakor nobeno
drugo sredstvo — vsakovrstne žuželke,
za to tudi po celem svetu kot jedino enake
vrste slavno in priznane — Njegova zna-
menja so: 1. zapečaten steklenica, 2 ime
„Zacherlin“.

<p>Celje: Traun in Stiger
Alojzij Walland
Viktor Wegg
Anton Kolenc
Fran Janesch
Milan Hočevvar
Ferdinand Pellé
Josip Matič
Anton Ferjan
Friderik Jakovitsch
L. Leo Hannak
Karol Gela, lekarna
Fran Zanger
Toplak & Pečnik
A. Marek, lekarna
Franc Rischberg</p> <p>Vrnsko: Ivan Pauer
Konjice: Jurij Mehay
Vojnik: Fr. Zottl
Hrastnik: Alojzija Bauerheim
Konsumno društvo
Josip Wouk
Ljubno: Fr. H. Petek
Sevnica: A. Fabiani
S. F. Schalk
Ludovik Smole</p> | <p>Sevnica: Zwenkel & Cmp.
Planina: R. Grössler
Lud. Schesche-k
F. Wambrechtsteiner
Gornjograd: Jakob Božic
Ferd. Ivanus
Poljane: A. P. Krautsdorfer
Anton Schwell
Mozirje: Leopold Vukič
Pristova: And. Suppanz
Brezice: Fran Mathies
Varke & Umeck
Zalec: Adalb. Globočnik
St. Jurij: Fran Kartin
J. F. Schescherko
St. Lovrenc: Eliza Turin
Smarje: Josip Wagner
St. Paul: Norbert Zanier
Trbovlje: Konsumno društvo
J. M. Krammer
Fran Pollak
Rob. Stenowitz
Anton Daklin
Videm: Ivan Novak
Velenje: Karl Tischler
Zibika: Janez Založnik</p> |
|---|---|